

Sygn. akt II AKa 84/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Rafał Kaniok (spr.)

Sędziowie: SA – Hanna Wnękowska

SO (del.) – Anna Kalbarczyk

Protokolant: – sekr. sąd. Sylwester Leńczuk

przy udziale Prokuratora Jacka Szymanowskiego

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2018 r.

sprawy

- 1. J. K. (1) s. B. i B. z d. W. urodz. (...) w W. oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., art. 258 § 3 k.k., art. 56 ust. 3 ww. ustawy w zw. z art. 57 ust. 2 ww. ustawy w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.*
- 2. B. Z. (1) s. M. i D. z d. B., urodz. (...) w W. oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 56 ust. 3. i art. 59 ust. 1 ww. ustawy w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ww. ustawy w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., art. 59 ust. 1 ww. ustawy w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.*
- 3. P. W. (1) s. H. i M. z d. N., urodz. (...) w W. oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 56 ust. 1 ww. ustawy w zw. z art. 12 k.k.*
- 4. M. W. (1) s. Z. i E. z d. S., urodz. (...) w W. oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 62 ust. 2 ww. ustawy w zw. z art. 57 ust. 2 ww. ustawy w zw. z art. 11 § 2 k.k.*
- 5. K. K. (1) c. K. i H. z d. K., urodz. (...) w W. oskarżonej z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.*
- 6. N. S. (1) s. I. i Z. z d. J., urodz. (...) w W. oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 62 ust. 3 ww. ustawy*
- 7. A. K. (1) s. Z. i E. z d. S., urodz. (...) w W. oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.*
- 8. A. G. (1) s. B. i K. z d. K. urodz. (...) w W. oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.*

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora i obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 21 grudnia 2017 r. sygn. akt V K 92/13

I. zmienia wyrok w zaskarżonej części, w odniesieniu do oskarżonych J. K. (1), B. Z. (1) i M. W. (1) w ten sposób, że:

1) **w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu J. K. (1) w pkt 1) wyroku przyjmuje, że oskarżony w okresie od sierpnia do września 2010 r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, brał udział w obrocie środkami odurzającymi w postaci kokainy w ten sposób, że A. D. (1) ps. (...) odpłatnie przekazał porcję 20 gram kokainy, w cenie 90 zł za 1 gram, za kwotę 1.800 zł, która to kokaina przeznaczona była do dalszego obrotu i uznając, że czyn ten wyczerpał dyspozycję przepisu art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, skazuje go na podstawie tegoż przepisu, a na podstawie art. 56 ust. 1 ww. ustawy w związku z art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i 10 (dziesięciu) stawek grzywny, ustalając wysokości jednej stawki na 100 (sto) zł,**

1) **w zakresie rozstrzygnięcia z pkt 2) wyroku przyjmuje, że kwota orzeczonego wobec oskarżonego J. K. (1) przepadku na rzecz Skarbu Państwa wynosi 1.800 zł (tysiąc osiemset) zł,**

2) **karę łączną pozbawienia wolności, orzeczoną wobec oskarżonego B. Z. (1) w pkt 20 wyroku, obniża do 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy, zaliczając na podstawie art. 63 § 1 k.k. na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności, określony w pkt 21 wyroku, od 2 lutego 2012 r. do 3 lutego 2012 r.,**

3) **karę łączną pozbawienia wolności, orzeczoną wobec oskarżonego M. W. (1) w pkt 36 wyroku, obniża do 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy, zaliczając na podstawie art. 63 § 1 k.k. na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności, określony w pkt 37 wyroku, od 20 listopada 2012 r. do 18 września 2013 r.;**

I. w pozostałej zaskarżonej części utrzymuje wyrok w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz: adw. G. M. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 1.107 zł, obejmującą 23% VAT, adw. P. K. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 2.214 zł, obejmującą 23% VAT, adw. M. K. (1) Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 1.107 zł obejmującą 23% VAT i na rzecz adw. J. J. (1) Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 1.107 zł, obejmującą 23% VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w częściach na nich przypadających, w tym tytułem opłaty od J. K. (1) kwotę 3.800 zł, od B. Z. (1) kwotę 1.700 zł, od P. W. (1) kwotę 1.400 zł, od M. W. (1) kwotę 1.000 zł, od K. K. (1) kwotę 500 zł, od N. S. (1) kwotę 280 zł, od A. K. (1) kwotę 800 zł i od A. G. (1) kwotę 600 zł.

Sygn. akt II AKa 84/18

UZASADNIENIE

1. **J. K. (1)** został oskarżony o to, że:

I. w okresie od sierpnia 2010 roku do września 2010 roku w W., na terenie dzielnicy W., działając czynem ciągłym, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, dwukrotnie wprowadził do obrotu środki odurzające w postaci kokainy w znacznych

ilościach w ten sposób, że A. D. (1) ps. (...) odpłatnie przekazał porcje 20-gramowe kokainy w cenie 90 złotych za 1 gram, tj. łącznie 40 gramów kokainy za kwotę łączną 3.600 złotych, która to kokaina przeznaczona była do dalszego wprowadzenia do obrotu

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

II. w okresie od 29 stycznia 2011 roku do 2 lutego 2012 roku w W., na terenie gminy P., kierował zorganizowaną grupą przestępczą, mającą na celu wprowadzanie do obrotu i udzielanie innym osobom środków odurzających w postaci marihuany i kokainy, a także popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, w której w różnych okresach czasu brali udział również M. W. (1), P. W. (1), N. S. (1), B. Z. (1) i inna ustalona osoba

tj. o przestępstwo z art. 258 § 3 k.k.

III. w okresie od 29 stycznia 2011 roku do 3 maja 2011 roku w W., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, czynem ciągłym, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, brał udział w obrocie środkami odurzającymi w postaci kokainy i marihuany w znacznych ilościach w ten sposób, że:

- w okresie od lutego do marca 2011 roku A. D. (1) ps. (...) odpłatnie przekazał dwukrotnie porcje po 20 gramów i jeden raz 50 gramów kokainy, tj. łącznie 90 gramów kokainy za kwotę 8.100 złotych,

- w dniu 29 stycznia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 120 gramów kokainy za kwotę 9.600 złotych,

- w dniu 3 lutego 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 50 gramów kokainy za kwotę 4.000 złotych,

- w okresie od 1 do 4 lutego 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 100 gramów kokainy za kwotę 8.000 złotych,

- w dniu 7 lutego 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 50 gramów kokainy za kwotę 4.000 złotych,

- w dniu 8 lutego 2011 roku mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 20 gramów kokainy za kwotę 1.600 złotych,

- w dniu 12 lutego 2011 roku mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 5 gramów kokainy za kwotę 400 złotych,

- w dniu 14 lutego 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał środek odurzający w postaci suszu roślinnego marihuany w ilości 1.000 gramów za nieustaloną kwotę,

- w dniu 17 lutego 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 50 gramów kokainy za kwotę 4.000 złotych,

- w dniu 18 lutego 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie, korzystając z pomocy nieustalonego mężczyzny posługującego się numerem (...) odpłatnie przekazał 10 gramów kokainy za kwotę 800 złotych,

- w dniu 18 lutego 2011 roku mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 20 gramów kokainy za kwotę 1.600 złotych,

- w dniu 23 lutego 2011 roku mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 20 gramów kokainy za kwotę 1.600 złotych,

- w dniu 12 marca 2011 roku od nieustalonego mężczyzny posługującego się numerem (...) nabył 4.000 gramów marihuany, a następnie w tym samym dniu 2.000 gramów marihuany odpłatnie przekazał nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem (...) za kwotę łączną 27.000 złotych,
- w dniu 1 kwietnia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z mężczyzną posługującym się numerem (...), nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 10 gramów kokainy za kwotę 800 złotych,
- w dniu 2 kwietnia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z mężczyzną posługującym się numerem (...), nieustalonemu mężczyźnie o imieniu A., odpłatnie przekazał 5 gramów kokainy za kwotę 400 złotych,
- w dniu 4 kwietnia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z mężczyzną posługującym się numerem (...), nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 5 gramów kokainy za kwotę 400 złotych,
- w dniu 4 kwietnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 40 gramów kokainy za kwotę 3.200 złotych,
- w dniu 5 kwietnia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną mężczyzną posługującym się numerem (...), innemu mężczyźnie, posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie przekazał 20 gramów kokainy za kwotę 1.600 złotych,
- w dniu 5 kwietnia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z mężczyzną posługującym się numerem (...), mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 5 gramów kokainy za kwotę 400 złotych,
- w dniu 6 kwietnia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z mężczyzną posługującym się numerem (...), nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 50 gramów kokainy za kwotę 4.000 złotych,
- w dniu 7 kwietnia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z mężczyzną posługującym się numerem (...), innemu mężczyźnie, posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie przekazał 5 gramów kokainy za kwotę 400 złotych,
- w dniu 7 kwietnia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z mężczyzną posługującym się numerem (...), mężczyźnie o imieniu A. o przezwisku (...) odpłatnie przekazał 5 gramów kokainy za kwotę 400 złotych,
- w dniu 8 kwietnia 2011 roku od nieustalonego mężczyzny posługującego się numerem (...) nabył 1.000 gramów marihuany, które w tym samym dniu odpłatnie przekazał mężczyźnie posługującemu się numerem (...) za kwotę łączną 14.000 złotych,
- w dniu 9 kwietnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 100 gramów kokainy za kwotę 8.000 złotych,
- w dniu 9 kwietnia 2011 roku mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie przekazał 5 gramów kokainy za kwotę 400 złotych,
- w dniu 9 kwietnia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z mężczyzną posługującym się numerem (...), nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 20 gramów kokainy za kwotę 1.600 złotych,
- w dniu 10 kwietnia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z mężczyzną posługującym się numerem (...), mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 40 gramów kokainy za kwotę 3.600 złotych,

- w dniu 11 kwietnia 2011 roku od nieustalonego mężczyzny posługującego się numerem (...) nabył 3.000 gramów marihuany, a następnie w tym samym dniu marihuanę tę odpłatnie przekazał mężczyźnie posługującemu się numerem (...) za kwotę łączną 42.000 złotych,
- w dniu 11 kwietnia 2011 roku mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie przekazał 5 gramów kokainy za kwotę 400 złotych,
- w dniu 13 kwietnia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z B. Z. (1), mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie przekazał 10 gramów kokainy za kwotę 800 złotych,
- w okresie od 14 do 19 kwietnia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z mężczyzną posługującym się numerem (...), brał udział w obrocie 290 gramów kokainy za kwotę łączną 23.200 złotych,
- w okresie od 11 do 20 kwietnia 2011 roku, mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 80 gramów kokainy za kwotę 6.400 złotych,
- w dniu 21 kwietnia 2011 roku, nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 30 gramów kokainy za kwotę 2.400 złotych,
- w dniu 21 kwietnia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z mężczyzną posługującym się numerem (...), mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 50 gramów kokainy za kwotę 4.000 złotych,
- w dniu 22 kwietnia 2011 roku, nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 15 gramów kokainy za kwotę 1.200 złotych,
- w dniu 22 kwietnia 2011 roku, nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 100 gramów kokainy za kwotę 8.000 złotych,
- w dniu 3 maja 2011 roku, nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem (...) odpłatnie przekazał 50 gramów kokainy za kwotę 4.000 złotych,

biorąc w ten sposób udział w obrocie łącznie 1.475 gramów kokainy i 9.000 gramów marihuany, mając świadomość, że wprowadzana do obrotu kokaina i marihuana przeznaczone będą do dalszej sprzedaży, przy czym z wprowadzania do obrotu kokainy i marihuany uczynił sobie stałe źródło dochodu

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IV. w okresie od 7 stycznia 2012 roku do 10 stycznia 2012 roku w W., na terenie gminy P., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził do obrotu środki odurzające w postaci kokainy w znacznych ilościach w ten sposób, że P. W. (1) ps. (...) odpłatnie przekazał 200 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 16.000 złotych, która to kokaina przeznaczona była do dalszego wprowadzenia do obrotu

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

V. w okresie od 11 stycznia 2012 roku do 27 stycznia 2012 roku w W., na terenie gminy P., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. W. (1) ps. (...) i (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czynem ciągłym i wbrew przepisom ustawy, wprowadził do obrotu środki odurzające w postaci kokainy w ilości łącznej 140 gramów za kwotę łączną nie mniejszą niż 11.600 złotych, które to środki odurzające M. W. (1) przekazał innym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, w tym na jego polecenie M. W. (1) w dniu 26 stycznia 2012 roku A. G. (1) ps. (...) odpłatnie przekazał 25 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 2.000 złotych, przy czym z wprowadzania do obrotu kokainy, uczynił sobie stałe źródło dochodu

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VI. w dniu 26 stycznia 2012 roku w B. zabrał w celu przywłaszczenia deskę snowboardową firmy (...) wartości 4.000 złotych na szkodę A. P.

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

2. **B. Z. (1)** został oskarżony o to, że:

VII. w okresie od 13 kwietnia 2011 roku do 2 lutego 2012 roku w W. na terenie gminy P., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez J. K. (1), a mającej na celu wprowadzanie do obrotu i udzielanie innym osobom środków odurzających w postaci marihuany i kokainy, a także popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, w której w różnych okresach czasu brali udział również P. W. (1), N. S. (1), M. W. (1) i inna ustalona osoba

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

VIII. w dniu 13 kwietnia 2011 roku w W. na terenie gminy P., działając wspólnie i w porozumieniu z J. K. (1) w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, wprowadził do obrotu środki odurzające w postaci kokainy, w ten sposób, że P. W. (1) odpłatnie przekazał 10 gramów kokainy za kwotę 800 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IX. w okresie od 23 maja 2011 roku do 21 sierpnia 2011 roku w W., na terenie gminy P., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, brał udział w obrocie środkami odurzającymi w postaci kokainy, w ten sposób, że:

- w dniu 3 czerwca 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. (1), wprowadził do obrotu 100 gramów kokainy za cenę nie mniejszą niż 150 złotych za 1 gram, w ten sposób, że po uzgodnieniu przez P. W. (1) okoliczności i miejsca transakcji, odpłatnie przekazał innej nieustalonej osobie ww. znaczną ilość środków odurzających za kwotę łączną 15.000 złotych,

- w dniu 6 czerwca 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. (1), nieustalonemu mężczyźnie o imieniu A. odpłatnie przekazał 13 gramów kokainy za kwotę łączną nie mniejszą niż 1.800 złotych w celu dalszej sprzedaży,

- w dniu 11 czerwca 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. (1), wprowadził do obrotu 10 gramów kokainy za cenę nie mniejszą niż 150 złotych za 1 gram, tj. za kwotę łączną 1.500 złotych, w ten sposób, że na polecenie P. W. (1) przygotował dla niego kokainę w celu przekazania nieustalonemu mężczyźnie,

- w dniu 13 czerwca 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. (1), wprowadził do obrotu 20 gramów kokainy za cenę nie mniejszą niż 150 złotych za 1 gram, w ten sposób, że po uzgodnieniu przez P. W. (1) okoliczności i miejsca transakcji, odpłatnie przekazał innej nieustalonej osobie ww. znaczną ilość środków odurzających za kwotę łączną nie mniejszą niż 3.000 złotych,

- w dniu 16 czerwca 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. (1), wprowadził do obrotu 10 gramów kokainy za cenę nie mniejszą niż 150 złotych za 1 gram, w ten sposób, że po uzgodnieniu przez P. W. (1) okoliczności i miejsca transakcji, odpłatnie przekazał innej nieustalonej osobie ww. ilość środków odurzających za kwotę łączną nie mniejszą niż 1.500 złotych,

- w dniu 18 czerwca 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. (1), wprowadził do obrotu 5 gramów kokainy za cenę nie mniejszą niż 150 złotych za 1 gram, tj. za kwotę łączną nie mniejszą niż 750 złotych, w ten sposób, że ww. środki odurzające przekazał P. W. (1) w celu ich sprzedaży innej nieustalonej osobie,

- w dniu 26 czerwca 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. (1), wprowadził do obrotu 10 gramów kokainy za cenę nie mniejszą niż 150 złotych za 1 gram, w ten sposób, że po uzgodnieniu przez P. W. (1) okoliczności i miejsca transakcji, odpłatnie przekazał innej nieustalonej osobie ww. ilość środków odurzających za kwotę łączną nie mniejszą niż 1.500 złotych,

- w dniu 30 czerwca 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. (1), wprowadził do obrotu 15 gramów kokainy za cenę nie mniejszą niż 150 złotych za 1 gram, w ten sposób, że po uzgodnieniu przez P. W. (1) okoliczności i miejsca transakcji, odpłatnie przekazał innej nieustalonej osobie ww. ilość środków odurzających za kwotę łączną nie mniejszą niż 2.250 złotych,

a także środki odurzające w postaci kokainy odpłatnie udzielał innym osobom, i tak:

- w dniu 23 maja 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie o imieniu M. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1,5 grama kokainy za kwotę łączną 270 złotych,

- w dniu 24 maja 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,

- w dniu 24 maja 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie o imieniu M. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1,5 grama kokainy za kwotę łączną 270 złotych,

- w dniu 25 maja 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,

- w dniu 3 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,

- w dniu 3 czerwca 2011 roku M. D. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,

- w dniu 3 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę 100 złotych,

- w dniu 3 czerwca 2011 roku nieustalonej kobiecie posługującej się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,

- w dniu 3 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,

- w dniu 3 czerwca 2011 roku M. S. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę 90 złotych,

- w dniu 4 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,

- w dniu 4 czerwca 2011 roku M. N. ps. (...) posługującemu się numerem abonenckim (...) i numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 12 gramów kokainy za kwotę 1.500 złotych,

- w dniu 4 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,

- w dniu 4 czerwca 2011 roku M. D. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,

- w dniu 4 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 150 złotych,
- w dniu 4 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie o imieniu M. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 4 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,
- w dniu 5 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 150 złotych,
- w dniu 6 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 150 złotych,
- w dniu 6 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 7 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie o imieniu M. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 3 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych,
- w dniu 7 czerwca 2011 roku nieustalonej kobiecie posługującej się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 8 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 150 złotych,
- w dniu 8 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 9 czerwca 2011 roku M. D. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,
- w dniu 10 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 10 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 150 złotych,
- w dniu 10 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,
- w dniu 10 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 150 złotych,
- w dniu 10 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 10 czerwca 2011 roku M. S. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1,5 grama kokainy za kwotę 270 złotych,
- w dniu 10 czerwca 2011 roku nieustalonej kobiecie posługującej się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2,5 grama kokainy, przeznaczonej dla nieustalonego mężczyzny posługującego się numerem abonenckim (...), za kwotę nie mniejszą niż 390 złotych,

- w dniu 10 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 11 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 11 czerwca 2011 roku A. G. (1) posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 11 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 11 czerwca 2011 roku M. D. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 270 złotych,
- w dniu 12 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 200 złotych,
- w dniu 13 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 13 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie o imieniu M. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,
- w dniu 13 czerwca 2011 roku M. P. ps. M. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,
- w dniu 13 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 14 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 15 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 15 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 15 czerwca 2011 roku M. D. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 15 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 16 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 5 gramów kokainy za kwotę 600 złotych,
- w dniu 16 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 16 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie o imieniu M. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,

- w dniu 17 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 360 złotych,
- w dniu 17 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 17 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 150 złotych,
- w dniu 17 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie o imieniu M. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 18 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 3 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych,
- w dniu 18 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 150 złotych,
- w dniu 19 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 150 złotych,
- w dniu 20 czerwca 2011 roku M. D. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 21 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 21 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę 100 złotych,
- w dniu 21 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 100 złotych,
- w dniu 21 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 360 złotych,
- w dniu 22 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 3 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą 450 złotych,
- w dniu 22 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 22 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą 150 złotych,
- w dniu 22 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 170 złotych,
- w dniu 23 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą 150 złotych,
- w dniu 23 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą 300 złotych,

- w dniu 23 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 23 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą 300 złotych,
- w dniu 23 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą 300 złotych,
- w dniu 23 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 24 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 3 gramy kokainy za kwotę 540 złotych,
- w dniu 24 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 25 czerwca 2011 roku M. N. ps. (...) posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2,5 grama kokainy za kwotę 500 złotych,
- w dniu 25 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą 360 złotych,
- w dniu 25 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą 360 złotych,
- w dniu 25 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 25 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 26 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą 300 złotych,
- w dniu 26 czerwca 2011 roku nieustalonej kobiecie posługującej się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 270 złotych,
- w dniu 26 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 26 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 26 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 27 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 27 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 190 złotych,

- w dniu 27 czerwca 2011 roku M. P. ps. M. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,
- w dniu 27 czerwca 2011 roku M. D. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 28 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 270 złotych,
- w dniu 29 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 29 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 29 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 30 czerwca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 3 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 500 złotych,
- w dniu 1 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 1 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 180 złotych,
- w dniu 1 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 270 złotych,
- w dniu 1 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 2 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 3,5 gramy kokainy za kwotę 630 złotych,
- w dniu 2 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 180 złotych,
- w dniu 2 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 3 lipca 2011 roku M. K. (2) posługującej się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 3 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 3 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 3 lipca 2011 roku M. D. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,

- w dniu 4 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 5 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 5 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 21 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,
- w dniu 22 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,
- w dniu 22 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie o imieniu M. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 180 złotych,
- w dniu 22 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,
- w dniu 22 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie o imieniu M. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 180 złotych,
- w dniu 22 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,
- w dniu 22 lipca 2011 roku A. G. (1) posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 22 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 22 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 150 złotych,
- w dniu 22 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 23 lipca 2011 roku M. D. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił nie mniej niż 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 23 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 23 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 3 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych,
- w dniu 23 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,
- w dniu 24 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,

- w dniu 25 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,
- w dniu 25 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,
- w dniu 25 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 26 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 4 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 600 złotych,
- w dniu 26 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,
- w dniu 26 lipca 2011 roku M. K. (2) posługującej się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 26 lipca 2011 roku M. T. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 27 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,
- w dniu 28 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,
- w dniu 28 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 28 lipca 2011 roku M. D. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1,5 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 240 złotych,
- w dniu 29 lipca 2011 roku M. D. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 29 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 29 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 180 złotych,
- w dniu 29 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 30 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 30 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,
- w dniu 30 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,

- w dniu 30 lipca 2011 roku nieustalonej kobiecie posługującej się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,
- w dniu 30 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 360 złotych,
- w dniu 30 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił nie mniej niż 2 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych,
- w dniu 30 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 30 lipca 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 31 lipca 2011 roku M. S. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych,
- w dniu 1 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 4 gramy kokainy za kwotę nie mniejszą niż 600 złotych,
- w dniu 1 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 1 sierpnia 2011 roku M. D. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 1 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 2 sierpnia 2011 roku nieustalonej kobiecie posługującej się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 2 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę nie mniejszą niż 150 złotych,
- w dniu 3 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 3 sierpnia 2011 roku M. N. ps. (...) posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 200 złotych,
- w dniu 3 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 3 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 3 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 3 sierpnia 2011 roku M. S. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych,

- w dniu 4 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 360 złotych,
- w dniu 4 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 4 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 360 złotych,
- w dniu 4 sierpnia 2011 roku M. S. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych,
- w dniu 5 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 5 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych,
- w dniu 5 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 360 złotych,
- w dniu 5 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 200 złotych,
- w dniu 5 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 6 sierpnia 2011 roku M. P. ps. M. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 6 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 6 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 6 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 6 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 6 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 3 gramy kokainy za kwotę 540 złotych,
- w dniu 6 sierpnia 2011 roku A. G. (1) posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 6 sierpnia 2011 roku M. D. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1,5 grama kokainy za kwotę 270 złotych,
- w dniu 7 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 360 złotych,

- w dniu 7 sierpnia 2011 roku nieustalonej kobiecie posługującej się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 7 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 360 złotych,
- w dniu 7 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 7 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 360 złotych,
- w dniu 8 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 360 złotych,
- w dniu 8 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 360 złotych,
- w dniu 12 sierpnia 2011 roku nieustalonej kobiecie posługującej się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę 90 złotych,
- w dniu 12 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 12 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 12 sierpnia 2011 roku M. D. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1,5 grama kokainy za kwotę 270 złotych,
- w dniu 12 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 4 gramy kokainy za kwotę 720 złotych,
- w dniu 13 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 13 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 360 złotych,
- w dniu 13 sierpnia 2011 roku M. D. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 14 sierpnia 2011 roku M. D. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 14 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 360 złotych,
- w dniu 15 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 17 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 3 gramy kokainy za kwotę 540 złotych,

- w dniu 18 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę 90 złotych,
- w dniu 18 sierpnia 2011 roku M. D. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 360 złotych,
- w dniu 19 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 3 gramy kokainy za kwotę 540 złotych,
- w dniu 19 sierpnia 2011 roku M. D. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 19 sierpnia 2011 roku nieustalonej kobiecie posługującej się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 grama kokainy za kwotę 360 złotych,
- w dniu 19 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 20 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 20 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 360 złotych,
- w dniu 20 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 3 gramy kokainy za kwotę 540 złotych,
- w dniu 20 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 360 złotych,
- w dniu 21 sierpnia 2011 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 4 gramy kokainy za kwotę 720 złotych,

wprowadzając w ten sposób do obrotu łącznie 182 gramy kokainy za kwotę łączną nie mniejszą niż 27.300 złotych, mając świadomość, że wprowadzana do obrotu kokaina przeznaczone będzie do dalszej sprzedaży i odpłatnie udzielając innym osobom łącznie 299 gramów kokainy za kwotę łączną nie mniejszą niż 48.790 złotych, czyniąc sobie z wprowadzania do obrotu środków odurzających w postaci kokainy i jej odpłatnego udzielania innym osobom stałe źródło dochodu

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 i z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

X. w okresie od 16 stycznia 2012 roku do 1 lutego 2012 roku w W. na terenie gminy P., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy odpłatnie udzielał innym osobom środki odurzające w postaci kokainy, i tak:

- w dniu 16 stycznia 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie o imieniu M. odpłatnie udzielił 2,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych,
- w dniu 25 stycznia 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 360 złotych,
- w dniu 25 stycznia 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 4 gramy kokainy za kwotę 720 złotych,

- w dniu 26 stycznia 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 340 złotych,
- w dniu 27 stycznia 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 27 stycznia 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 900 złotych,
- w dniu 27 stycznia 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 27 stycznia 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę nie mniejszą niż 90 złotych,
- w dniu 27 stycznia 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1,5 gram kokainy za kwotę 270 złotych,
- w dniu 28 stycznia 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 grama kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 28 stycznia 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 360 złotych,
- w dniu 29 stycznia 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 360 złotych,
- w dniu 29 stycznia 2012 roku M. D. posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 360 złotych,
- w dniu 30 stycznia 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 4 gramy kokainy za kwotę 720 złotych,
- w dniu 30 stycznia 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 5 gramów kokainy za kwotę 900 złotych,
- w dniu 30 stycznia 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 grama kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 31 stycznia 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 360 złotych,
- w dniu 31 stycznia 2012 roku nieustalonej kobiecie o imieniu Ania posługującej się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 0,5 grama kokainy za kwotę 90 złotych,
- w dniu 31 stycznia 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,
- w dniu 1 lutego 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 2 gramy kokainy za kwotę 380 złotych,
- w dniu 1 lutego 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie udzielił 1 gram kokainy za kwotę 180 złotych,

odpłatnie udzielając innym osobom łącznie 42,5 grama kokainy za kwotę łączną nie mniejszą niż 7.650 złotych, czyniąc sobie z odpłatnego udzielania innym osobom środków odurzających w postaci kokainy stałe źródło dochodu

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

3. **P. W. (1)** został oskarżony o to, że:

XI. w okresie od 20 kwietnia 2011 roku do maja 2012 roku w W., na terenie gminy P., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez J. K. (1), a mającej na celu wprowadzanie do obrotu i udzielanie innym osobom środków odurzających w postaci marihuany i kokainy, a także popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, w której brali udział w różnych okresach czasu również M. W. (1), N. S. (1), B. Z. (1) i inna ustalona osoba

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

XII. w okresie od 21 kwietnia 2011 roku do 23 lipca 2011 roku w W., na terenie gminy P., działając czynem ciągłym, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, wprowadził do obrotu środki odurzające w postaci kokainy w znacznych ilościach, w ten sposób, że:

- w ww. okresie czasu B. Z. (1) odpłatnie przekazał nie mniej niż 163,5 grama kokainy w cenie nie mniejszej niż 90 złotych za 1 gram, tj. za kwotę łączną nie mniejszą niż 14.715 złotych, mając świadomość, że przekazana kokaina zostanie przeznaczona do dalszej sprzedaży,

- w dniu 21 kwietnia 2011 roku od B. Z. (1) zakupił 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych, przeznaczoną do dalszej sprzedaży,

- w dniu 10 maja 2011 roku od mężczyzny o imieniu M. o ps. (...), posługującego się numerem abonenckim (...) zakupił 70 gramów kokainy, a następnie 20 gramów kokainy odpłatnie przekazał B. Z. (1) za kwotę łączną nie mniejszą niż 1.800 złotych,

- w dniu 3 czerwca 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z B. Z. (1), wprowadził do obrotu 100 gramów kokainy za cenę nie mniejszą niż 150 złotych za 1 gram, tj. za kwotę łączną nie mniejszą niż 15.000 złotych, uzgadniając z inną nieustaloną osobą okoliczności i miejsce transakcji sprzedaży kokainy, wydając następnie B. Z. (1) polecenie jej przeprowadzenia,

- w dniu 6 czerwca 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z B. Z. (1), wprowadził do obrotu 12 gramów kokainy za kwotę łączną nie mniejszą niż 1.800 złotych przekazanej przez B. Z. (1) nieustalonemu mężczyźnie o imieniu A., posługującemu się numerem abonenckim (...), w celu jej dalszej sprzedaży,

- w dniu 11 czerwca 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z B. Z. (1), wprowadził do obrotu 10 gramów kokainy za cenę nie mniejszą niż 150 złotych za 1 gram, tj. za kwotę łączną nie mniejszą niż 1.500 złotych, uzgadniając z inną nieustaloną osobą okoliczności i miejsce transakcji sprzedaży kokainy, wydając następnie B. Z. (1) polecenie przygotowania środków odurzających,

- w dniu 13 czerwca 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z B. Z. (1), wprowadził do obrotu 20 gramów kokainy za cenę nie mniejszą niż 150 złotych za 1 gram, tj. za kwotę łączną nie mniejszą niż 3.000 złotych, uzgadniając z inną nieustaloną osobą okoliczności i miejsce transakcji sprzedaży kokainy, wydając B. Z. (1) polecenie jej przeprowadzenia,

- w dniu 16 czerwca 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z B. Z. (1), wprowadził do obrotu 10 gramów kokainy za cenę nie mniejszą niż 150 złotych za 1 gram, uzgadniając z inną nieustaloną osobą okoliczności i miejsce transakcji sprzedaży kokainy, wydając B. Z. (1) polecenie przygotowania środków odurzających,

- w dniu 18 czerwca 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z B. Z. (1), wprowadził do obrotu odebrane od B. Z. (1) 5 gramów kokainy, którą za cenę nie mniejszą niż 150 złotych za 1 gram, tj. za kwotę łączną nie mniejszą niż 750 złotych, przekazał innej osobie w celu dalszej sprzedaży,

- w dniu 26 czerwca 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z B. Z. (1), wprowadził do obrotu 10 gramów kokainy za cenę nie mniejszą niż 150 złotych za 1 gram, tj. za kwotę łączną 1.500 złotych, uzgadniając z inną nieustaloną osobą okoliczności i miejsce transakcji sprzedaży kokainy, wydając B. Z. (1) polecenie przygotowania środków odurzających,

- w dniu 30 czerwca 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z B. Z. (1), wprowadził do obrotu 15 gramów kokainy za cenę nie mniejszą niż 150 złotych za 1 gram, tj. za kwotę łączną 2.250 złotych, uzgadniając z inną nieustaloną osobą okoliczności i miejsce transakcji sprzedaży kokainy, wydając B. Z. (1) polecenie przygotowania środków odurzających,

wprowadzając w ten sposób do obrotu łącznie 365,5 gramów kokainy za kwotę łączną nie mniejszą niż 43.815 złotych, mając świadomość, że wprowadzana do obrotu kokaina przeznaczone będzie do dalszej sprzedaży, przy czym z wprowadzania do obrotu kokainy uczynił sobie stałe źródło dochodu

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XIII. w okresie od 7 stycznia 2012 roku do 26 stycznia 2012 roku w W., na terenie gminy P., działając czynem ciągłym, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, brał udział w obrocie środkami odurzającymi w postaci kokainy w znacznych ilościach w ten sposób, że

- w ww. okresie czasu od J. K. (1) zakupił 200 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 18.000 złotych, która to kokaina przeznaczona była do dalszego wprowadzenia do obrotu,

- w dniu 11 stycznia 2012 roku od M. W. (1) zakupił 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych, która to kokaina przeznaczona była do dalszego wprowadzenia do obrotu,

- w dniu 26 stycznia 2012 roku od M. W. (1) zakupił 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych, która to kokaina przeznaczona była do dalszego wprowadzenia do obrotu

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XIV. w okresie od 14 kwietnia 2012 roku do 19 maja 2012 roku w W. na terenie gminy P., działając czynem ciągłym, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, brał udział w obrocie środkami odurzającymi w postaci kokainy w ten sposób, że:

- w dniu 14 kwietnia 2012 roku M. W. (1) przekazał nie mniej niż 15 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 1.350 złotych, mając świadomość, że przekazana kokaina przeznaczona była do dalszej sprzedaży,

- w dniu 19 maja 2012 roku od M. W. (1) zakupił 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych, która to kokaina przeznaczona była do dalszego wprowadzenia do obrotu

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

4. **M. W. (1)** został oskarżony o to, że:

XV. w okresie od maja 2011 roku do maja 2012 roku w W. na terenie gminy P., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez J. K. (1), a mającej na celu wprowadzanie do obrotu i udzielanie innym osobom środków odurzających w postaci marihuany i kokainy oraz popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, w której w różnych okresach czasu brali udział również P. W. (1), N. S. (1), B. Z. (1) i inna ustalona osoba

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

XVI. w okresie od 11 stycznia 2012 roku do 27 stycznia 2012 roku w W., na terenie gminy P., działając czynem ciągłym, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z J. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, wprowadził do obrotu środki odurzające w znacznych ilościach w postaci kokainy, w ten sposób, że:

- w dniu 10 stycznia 2012 roku A. G. (1) odpłatnie przekazał nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 400 złotych,

- w dniu 11 stycznia 2012 roku T. J. (1) odpłatnie przekazał 10 gramów kokainy za kwotę 900 złotych,

- w dniu 11 stycznia 2012 roku P. W. (1) odpłatnie przekazał 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 400 złotych,

- w dniu 11 stycznia 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie przekazał 10 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 900 złotych,

- w dniu 11 stycznia 2012 roku nieustalonej kobiecie posługującej się numerem abonenckim (...) odpłatnie przekazał 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych,

- w dniu 14 stycznia 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie przekazał 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 400 złotych,

- w dniu 20 stycznia 2012 roku T. J. (1) odpłatnie przekazał 30 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 2.700 złotych,

- w dniu 26 stycznia 2012 roku T. J. (1) odpłatnie przekazał 25 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 2.250 złotych,

- w dniu 26 stycznia 2012 roku P. W. (1) odpłatnie przekazał 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 400 złotych,

- w dniu 26 stycznia 2012 roku A. G. (1) odpłatnie przekazał 25 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 2.000 złotych,

- w dniu 27 stycznia 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie przekazał 15 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 800 złotych,

wprowadzając w ten sposób do obrotu łącznie 140 gramów kokainy za kwotę łączną nie mniejszą niż 11.600 złotych, mając świadomość, że wprowadzana do obrotu kokaina przeznaczona będzie do dalszej sprzedaży, przy czym z wprowadzania do obrotu kokainy, uczynił sobie stałe źródło dochodu

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVII. w okresie od 12 kwietnia 2012 roku do 19 maja 2012 roku w W., na terenie gminy P., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, czynem ciągłym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, wprowadził do obrotu środki odurzające w znacznych ilościach w postaci kokainy, w ten sposób, że:

- w okresie od 12 do 19 kwietnia 2012 roku A. G. (1) odpłatnie przekazał nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 400 złotych,

- w okresie od 12 do 19 kwietnia 2012 roku K. K. (1) odpłatnie przekazał nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 400 złotych,
- w okresie od 12 do 16 kwietnia 2012 roku A. K. (1) odpłatnie przekazał nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 400 złotych,
- w dniu 14 kwietnia 2012 roku P. M. odpłatnie przekazał 15 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 1.200 złotych,
- w dniu 23 kwietnia 2012 roku A. G. (1) odpłatnie przekazał nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 400 złotych,
- w dniu 23 kwietnia 2012 roku A. K. (1) odpłatnie przekazał nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 400 złotych,
- w dniu 24 kwietnia 2012 roku P. M. odpłatnie przekazał 25 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 2.000 złotych,
- w dniu 26 kwietnia 2012 roku A. G. (1) odpłatnie przekazał nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 400 złotych,
- w dniu 27 kwietnia 2012 roku A. K. (1) przekazał 55 gramów kokainy za kwotę łączną nie mniejszą niż 4.850 złotych, w tym 45 gramów kokainy w celu jej odpłatnego dostarczenia T. J. (1) za kwotę nie mniejszą niż 4.050 złotych,
- w dniu 2 maja 2012 roku K. K. (1) odpłatnie przekazał 20 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 1.600 złotych,
- w dniu 5 maja 2012 roku działającym wspólnie i w porozumieniu K. K. (1) i N. S. (1) odpłatnie przekazał nie mniej niż 10 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 800 złotych,
- w dniu 12 maja 2012 roku A. K. (1) odpłatnie przekazał nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 400 złotych,
- w dniu 12 maja 2012 roku A. G. (1) odpłatnie przekazał nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 400 złotych,
- w dniu 19 maja 2012 roku P. W. (1) odpłatnie przekazał 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 400 złotych,
- w okresie od 19 do 22 maja 2012 roku K. K. (1) odpłatnie przekazał nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 400 złotych,
- w dniu 21 maja 2012 roku A. G. (1) odpłatnie przekazał nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 400 złotych,
- w dniu 21 maja 2012 roku nieustalonemu mężczyźnie posługującemu się numerem abonenckim (...) odpłatnie przekazał nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 400 złotych,
- w okresie od 4 do 8 czerwca 2012 roku K. K. (1) odpłatnie przekazał nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 400 złotych,

wprowadzając w ten sposób do obrotu łącznie nie mniej niż 175 gramów kokainy za kwotę łączną nie mniejszą niż 15.650 złotych, mając świadomość, że wprowadzana do obrotu kokaina przeznaczona będzie do dalszej sprzedaży, przy czym z wprowadzania do obrotu kokainy, uczynił sobie stałe źródło dochodu

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVIII. w okresie od 7 maja 2012 roku do 7 czerwca 2012 roku w W., na terenie gminy P., posiadał wbrew przepisom ustawy środki odurzające w znacznych ilościach w postaci 223,83 gramów kokainy, czyniąc w ten sposób przygotowania do wprowadzenia tych środków odurzających do obrotu

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 2 w zw. z art. 57 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k.

5. **J. W. (1)** została oskarżona o to, że:

XIX. w okresie od 7 maja 2012 roku do 7 czerwca 2012 roku w W., na terenie gminy P., działając wbrew przepisom ustawy udzieliła M. W. (1) pomocy do utrzymania się w posiadaniu środków odurzających w znacznych ilościach w postaci 223,83 gramów kokainy

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

6. **K. K. (1)** została oskarżona o to, że:

XX. w okresie od 12 kwietnia 2012 roku do 8 czerwca 2012 roku w W. na terenie gminy P., działając czynem ciągłym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, brała udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznych ilościach w ten sposób, że

- w okresie od 12 do 19 kwietnia 2012 roku od M. W. (1) zakupiła nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych, przeznaczoną do dalszej sprzedaży,

- w dniu 2 maja 2012 roku od M. W. (1) zakupiła nie mniej niż 20 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 1.800 złotych, przeznaczoną do dalszej sprzedaży,

- w dniu 5 maja 2012 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z N. S. (1), od M. W. (1) zakupiła nie mniej niż 10 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 900 złotych, przeznaczoną do dalszej sprzedaży,

- w okresie od 19 do 22 maja 2012 roku od M. W. (1) zakupiła nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych, przeznaczoną do dalszej sprzedaży,

- w okresie od 4 do 8 czerwca 2012 roku od M. W. (1) zakupiła nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych, przeznaczoną do dalszej sprzedaży,

biorąc w ten sposób udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznych ilościach w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 45 gramów zakupionej w celu jej dalszej sprzedaży

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

7. **N. S. (1)** został oskarżony o to, że:

XXI. w okresie od maja 2011 roku do maja 2012 roku w W. na terenie gminy P., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez J. K. (1), a mającej na celu wprowadzanie do obrotu i udzielanie innym osobom środków odurzających w postaci marihuany i kokainy oraz popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, w której w różnych okresach czasu brali udział również P. W. (1), M. W. (1), B. Z. (1) i inna ustalona osoba

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

XXII. w dniu 5 maja 2012 roku, w W. na terenie gminy P., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), brał udział w obrocie środkami odurzającymi w ten sposób, że od M. W. (1) zakupił nie mniej niż 10 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 900 złotych, które następnie odpłatnie przekazał nieustalonemu mężczyźnie, przy czym zarzucanemu mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie

od 8.09.2003 r. do 5.06.2008 r. kary 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23.11.2006 r. za umyślne przestępstwo podobne z art. 280 § 1 kk

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XXIII. w dniu 26 lutego 2013 roku w W., na terenie gminy P., wbrew przepisom ustawy posiadał w miejscu swojego zamieszkania środki odurzające w postaci suszu roślinnego marihuany i haszyszu o łącznej wadze 1,16 grama, co stanowi wypadek mniejszej wagi

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

8. **A. K. (1)** został oskarżony o to, że:

XXIV. w okresie od 12 kwietnia 2012 roku do 12 maja 2012 roku w W. na terenie gminy P., działając czynem ciągłym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, brał udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznych ilościach w ten sposób, że

- w okresie od 12 do 16 kwietnia 2012 roku od M. W. (1) zakupił nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych, przeznaczoną do dalszej sprzedaży,

- w dniu 23 kwietnia 2012 roku od M. W. (1) zakupił nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych, przeznaczoną do dalszej sprzedaży,

- w dniu 27 kwietnia 2012 roku od M. W. (1) zakupił nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych, przeznaczoną do dalszej sprzedaży, a także od M. W. (1) odebrał nie mniej niż 50 gramów kokainy, z czego następnie 45 gramów kokainy przekazał odpłatnie T. J. (1) za kwotę nie mniejszą niż 4.050 złotych, a nie mniej niż 5 gramów kokainy przekazał nieustalonemu mężczyźnie za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych,

- w dniu 12 maja 2012 roku od M. W. (1) zakupił nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych, przeznaczoną do dalszej sprzedaży,

biorąc w ten sposób udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznych ilościach w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 70 gramów przeznaczonych do dalszej sprzedaży, przy czym zarzucanego mi czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 14.08.2009 r. do 19.09.2011 r. kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Warszawa- Praga P. z dnia 24.10.2007 r. w sprawie III K 840/07 za umyślne przestępstwo podobne z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

9. **A. G. (1)** został oskarżony o to, że:

XXV. w okresie od stycznia 2012 roku do maja 2012 roku w W. na terenie gminy P., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez J. K. (1), a mającej na celu wprowadzanie do obrotu i udzielanie innym osobom środków odurzających w postaci marihuany i kokainy oraz popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, w której w różnych okresach czasu brali udział również P. W. (1), M. W. (1), N. S. (1) i B. Z. (1)

tj. o przestępstwo z art. 258 §1 k.k.

XXVI. w okresie od 10 stycznia 2012 r. do 21 maja 2012 r. w W. na terenie gminy P., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, czynem ciągłym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, brał udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznych ilościach w ten sposób, że:

- w dniu 10 stycznia 2012 r. od M. W. (1) zakupił nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych, przeznaczoną do dalszej sprzedaży,

- w okresie od 1 do 25 stycznia 2012 r. od J. K. (1) zakupił nie mniej niż 10 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 900 złotych, przeznaczoną do dalszej sprzedaży,

- w dniu 26 stycznia 2012 r. od M. W. (1) zakupił zamówione u J. K. (1) 25 gramów kokainy za kwotę 2.250 złotych, przeznaczoną do dalszej sprzedaży,

- w okresie od 12 do 19 kwietnia 2012 r. od M. W. (1) zakupił nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych, przeznaczoną do dalszej sprzedaży,

- w dniu 23 kwietnia 2012 r. od M. W. (1) zakupił nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych, przeznaczoną do dalszej sprzedaży,

- w dniu 26 kwietnia 2012 r. od M. W. (1) zakupił nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych, przeznaczoną do dalszej sprzedaży,

- w dniu 12 maja 2012 r. od M. W. (1) zakupił nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych, przeznaczoną do dalszej sprzedaży,

- w dniu 21 maja 2012 r. od M. W. (1) zakupił nie mniej niż 5 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych, przeznaczoną do dalszej sprzedaży,

biorąc w ten sposób udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznych ilościach w postaci kokainy w ilości łącznej nie mniejszej niż 65 gramów przeznaczonej do dalszej sprzedaży, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 3.11.2007 r. do dnia 13.05.2010 r. kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Warszawa Mokotów z dnia 16.01.2009 r. w sprawie III K 1644/07 za umyślne przestępstwo podobne z art. 297 § 1 k.k.

tj. o przestępstwo z art. 56 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 21 grudnia 2017 r. Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie orzekł, że:

1. **J. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. I, przy czym określenie „wprowadził do obrotu” zastępuje określeniem „brał udział w obrocie” i za czyn ten na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., art. 33 § 2 k.k. i art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 /jednego/ roku i 2 /dwóch/ miesięcy pozbawienia wolności i 10 /dziesięciu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 /sto/ zł;

2. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka od J. K. (1) przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej przez niego osiągniętej z popełnienia czynu przypisanego mu w pkt. I w kwocie 3.600 /trzech tysięcy sześciuset/ zł;

3. **J. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. II, przy czym ustala, że dopuścił się on tego czynu w okresie od 29 stycznia do sierpnia 2011 r. i od 4 stycznia do 2 lutego 2012 r., po słowach „na terenie gminy P.”, dodaje słowa „a także poza jej terenem”, określenie „wprowadzanie do obrotu” zastępuje określeniem „udział w obrocie”, a ponadto eliminuje określenia „a także popełnianie przestępstw przeciwko mieniu” oraz „i inna ustalona osoba” i za czyn ten na podstawie art. 258 § 3 k.k. skazuje go, i na tej podstawie wymierza mu karę 1 /jednego/ roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności;

4. **J. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. III, przy czym:

- z jego opisu eliminuje transakcję ujętą w odnośniku 31,

a ponadto:

- w odnośniku 5 ustala, że ilość kokainy wynosiła co najmniej 50 g kokainy,

- w odnośniku 8 wartość marihuany określa na 13.500 zł,

- w odnośniku 24 ustala, że po rozmowie telefonicznej przeprowadzonej w dniu 9 kwietnia 2011 r. o godz. 13:42 z mężczyzną o imieniu K., posługującym się nr tel. (...), a przed zainicjowaniem kolejnego połączenia o godz. 14.:25, czynił przygotowania do odpłatnego przekazania temu mężczyźnie 100 g kokainy,

- w odnośniku 27 kwotę 3.600 zł zastępuje kwotą 3.200 zł,

- w odnośniku 28 kwotę 42.000 zł zastępuje kwotą 40.500 zł,

- w odnośniku 32 określenie „w okresie od 11 do 20 kwietnia 2011 r.”, zastępuje określeniem „nieustalonego dnia, przed dniem 20 kwietnia 2011 r.”,

- w odnośniku 33 ustala, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z inną osobą,

- w odnośniku 36 ustala, że oskarżony współdziałał z mężczyzną o imieniu M.;

- w odnośniku 37 datę „3 maja 2011 r.” zastępuje datą „4 maja 2011 r.”, a ilość odpłatnie przekazanej kokainy ustala na 60 g

łącznie zaś ilość kokainy, w której obrocie brał udział J. K. (1) w ramach tego czynu ustala na 1.095 g i wartość 88.500 zł, łączną zaś ilość marihuany będącej przedmiotem obrotu w ramach tego czynu ustala na 9.000 g, przy czym przedmiotem odpłatnego przekazania przez oskarżonego było 7.000 g marihuany o wartości 95.000 zł, a ponadto ustala, że w ramach tego czynu oskarżony czynił przygotowania do obrotu 100 g kokainy,

a czyn ten kwalifikuje z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 57 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za czyn ten na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 33 § 2 k.k. i art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 3 /trzech/ lat pozbawienia wolności i 150 /stu pięćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 /sto/ zł;

5. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka od J. K. (1) przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej przez niego osiągniętej z popełnienia czynu przypisanego mu w pkt. III w kwocie 183.100 /stu osiemdziesięciu trzech tysięcy stu/ zł;

6. J. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. IV, przy czym określenie „wprowadził do obrotu” zastępuje określeniem „brał udział w obrocie” i za czyn ten na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 2 /dwóch/ lat i 4 /czterech/ miesięcy pozbawienia wolności i 40 /czterdziestu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 /sto/ zł;

7. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka od J. K. (1) przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej przez niego osiągniętej z popełnienia czynu przypisanego mu w pkt. IV w kwocie 16.000 /szesnastu tysięcy/ zł;

8. J. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. V, z tym, że określenie „wprowadził do obrotu” zastępuje określeniem „brał udział w obrocie”, łączną ilość kokainy będącej przedmiotem obrotu ustala na 127 g, a łączną jej wartość na 11.100 zł, i za czyn ten na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw.

z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 2 /dwóch/ lat i 2 /dwóch/ miesięcy pozbawienia wolności i 15 /piętnastu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 /sto/ zł;

9. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka od J. K. (1) przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej przez niego osiągniętej z popełnienia czynu przypisanego mu w pkt. V w kwocie 5.550 /pięć tysięcy pięćset pięćdziesiąt/ zł;

10. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. J. K. (1) wymierza karę łączną 5 /pięciu/ lat pozbawienia wolności i karę łączną 170 /stu siedemdziesięciu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 /sto/ zł;

11. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza J. K. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 2 lutego 2012 r. do dnia 23 sierpnia 2012 r.;

12. J. K. (1) uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. VI;

13. **B. Z. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. VII, przy czym ustala, że dopuścił się on tego czynu w okresie od 13 kwietnia do sierpnia 2011 r. i od 4 stycznia do 2 lutego 2012 r., po słowach „na terenie gminy P.”, dodaje słowa „a także poza jej terenem”, określenie „wprowadzanie do obrotu” zastępuje określeniem „udział w obrocie”, a ponadto eliminuje określenia „a także popełnianie przestępstw przeciwko mieniu” oraz „i inna ustalona osoba” i za czyn ten na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazuje go, i na tej podstawie wymierza mu karę 8 /ośmiu/ miesięcy pozbawienia wolności;

14. B. Z. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. VIII, przy czym określenie „wprowadził do obrotu”, zastępuje określeniem „brał udział w obrocie” i za czyn ten na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 7 /siedmiu/ miesięcy pozbawienia wolności i 10 /dziesięciu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 /sto/ zł;

15. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka od B. Z. (1) przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej przez niego osiągniętej z popełnienia czynu przypisanego mu w pkt. VIII w kwocie 400 /czterystu/ zł;

16. B. Z. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. IX, z tym, że:

- po słowach „na terenie gminy P.”, dodaje słowa „a także poza jej terenem”,

- ustala, że działał on w wykonaniu z góry powziętego zamiaru,

- z opisu czynu eliminuje transakcje ujęte w odnośnikach: 24, 46, 53, 59, 60, 72, 102, 121, 126, 169, 187, 212,

- nazwiska M. D., M. N., M. S., A. G. (1), M. P., M. K. (2), M. T. zastępuje określeniem „ustalona osoba”;

- użyte w odnośnikach 1, oraz od 3 do 8 określenie „wprowadził do obrotu” zastępuje określeniem „brał udział w obrocie”,

- w odnośniku 4 ilość kokainy będącej przedmiotem obrotu ustala na 18 g,

- w odnośniku 20 ilość udzielonej kokainy ustala na 9,5 g,

- w odnośniku 28 nr telefonu nabywcy (...) zastępuje nr (...),

- w odnośniku 36 określenie „nieustalonemu mężczyźnie” zastępuje określeniem „ustalonemu mężczyźnie”,

- w odnośniku 41 datę „10 czerwca 2011 r.” zastępuje datą „11 czerwca 2011 r.”,

- w odnośniku 55 datę „15 czerwca 2011 r.” zastępuje datą „16 czerwca 2011 r.”,

- w odnośniku 62 datę „17 czerwca 2011 r.” zastępuje datą „18 czerwca 2011 r.”;
- w odnośniku 65 ilość udzielonej kokainy ustala na 2 g;
- w ramach odnośnika 79 ustala, że w dniu 23 czerwca 2011 r. w wyniku połączeń telefonicznych przeprowadzonych z nieustalonym mężczyzną posługującym się nr tel. (...), usiłował odpłatnie udzielić temu mężczyźnie 1 g kokainy, jednakże z nieustalonego powodu do tego nie doszło;
- w ramach odnośnika 81 ustala, że w dniu 24 czerwca 2011 r. w wyniku połączeń telefonicznych przeprowadzonych z nieustalonym mężczyzną posługującym się nr tel. (...), usiłował odpłatnie udzielić temu mężczyźnie 3 g kokainy za łączną kwotę 540 zł, do czego jednak, z nieustalonego powodu leżącego po stronie tego mężczyzny, nie doszło;
- w odnośniku 90 ilość udzielonej kokainy ustala na 1 g;
- w odnośniku 107 ilość udzielonej kokainy ustala na 2 g;
- w odnośniku 138 ilość udzielonej kokainy ustala na 1 g;
- w odnośniku 147 określenie „za kwotę nie mniejszą niż 300 złotych” zastępuje określeniem „za kwotę 350 złotych”;
- w odnośniku 149 ustala, że udzielił kokainy mężczyźnie;
- w odnośniku 151 datę „30 lipca 2011 r.” zastępuje datą „31 lipca 2011 r.”;
- w odnośniku 153 datę „30 lipca 2011 r.” zastępuje datą „31 lipca 2011 r.”, a ilość udzielonej kokainy ustala na 0,5 g;
- w odnośniku 155 ilość udzielonej kokainy ustala na 2,5 g;
- w odnośniku 158 ilość udzielonej kokainy ustala na 0,5 g;
- w ramach odnośnika 163 ustala, że w dniu 3 sierpnia 2011 r. w wyniku rozmów telefonicznych przeprowadzonych z nieustalonym mężczyzną posługującym się nr tel. (...), usiłował odpłatnie udzielić temu mężczyźnie 1 g kokainy za kwotę 180 zł, jednakże z nieustalonych przyczyn, leżących po stronie mężczyzny posługującego się tym nr telefonu, transakcja ta nie została zrealizowana;
- w odnośniku 177 nr (...) zastępuje numerem (...),
- w odnośniku 178 ilość udzielonej kokainy ustala na 0,5 g;
- w odnośniku 181 ilość udzielonej kokainy ustala na 1,5 g;
- w odnośniku 182 datę „6 sierpnia 2011 r.” zastępuje datą „7 sierpnia 2011 r.”;
- w odnośniku 183 datę „6 sierpnia 2011 r.” zastępuje datą „7 sierpnia 2011 r.”;
- w odnośniku 184 datę „7 sierpnia 2011 r.” zastępuje datą „6 sierpnia 2011 r.”
- w odnośniku 186 ilość udzielonej kokainy ustala na 1 g;
- w odnośniku 190 ilość udzielonej kokainy ustala na 1 g;
- w odnośniku 192 ilość udzielonej kokainy ustala na 0,5 g;
- w odnośniku 195 datę „12 sierpnia 2011 r.” zastępuje datą „13 sierpnia 2011 r.”
- w odnośniku 205 ilość udzielonej kokainy ustala na 1,5 g;

- w odnośniku 213 ilość udzielonej kokainy ustala na 2 g;

ponadto ustala, że cena kokainy, w transakcjach ujętych w odnośnikach:

- 12, 18, 42, 51, 52, 58, 62, 86, 93, 99, 100, 112, 113, 114, 122, 123, 142, 153, 158, 176, 177, 178, 182, 191, 192, 203 wynosiła 100 zł za 0,5 g,

- od 1 do 8 wynosiła 120 zł za 1 g,

- 9, 11, 39, 40, 45, 65, 69, 85, 89, 90, 91, 97, 103, 104, 107, 118, 120, 138, 141, 144, 154, 155, 165, 166, 167, 168, 170, 171, 172, 173, 175, 179, 180, 181, 183, 184, 186, 188, 189, 190, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211 i 214 wynosiła 150 zł za 1 g,

- 147 wynosiła 175 zł za 1 g,

- w pozostałych, zgodnie z treścią zarzutu,

- użyte w tym punkcie określenie „wprowadził do obrotu” zastępuje określeniem „brał udział w obrocie”,

a nadto ustala, że w ramach tego czynu B. Z. (1) wspólnie i w porozumieniu z P. W. (1) brał udział w obrocie łącznie 181 g kokainy, o łącznej wartości 21.720 zł, a ponadto B. Z. (1) samodzielnie, odpłatnie, udzielił innym osobom łącznie 267,5 g kokainy, za kwotę 41.690 zł, a także usiłował odpłatnie udzielić kolejne 5 g kokainy za łączną kwotę 870 zł,

a czyn ten kwalifikuje na podstawie art. 56 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 59 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za czyn ten na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 56 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 65 § 1 k.k., art. 33 § 2 k.k. i art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 /dwóch/ lat pozbawienia wolności i 60 /sześćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 /sto/ zł;

17. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka od B. Z. (1) przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej przez niego osiągniętej z popełnienia czynu przypisanego mu w pkt. IX w kwocie 40.590 /czterdziestu tysięcy pięciuset dziewięćdziesięciu/ zł;

18. B. Z. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. X, przy czym:

- po słowach „na terenie gminy P.”, dodaje słowa „a także poza jej terenem”,

- ustala, że działał on w wykonaniu z góry powziętego zamiaru,

- z jego opisu eliminuje transakcję ujętą w odnośniku 13,

- w odnośniku 4 ilość kokainy ustala na co najmniej 2 g, a jej cenę na 40 euro i 300 zł,

- w odnośniku 11 ilość kokainy ustala na 1g,

- w odnośniku 14 ilość kokainy ustala na 2 g,

- w odnośniku 17 ilość kokainy ustala na 1 g,

łącznie ilość kokainy odpłatnie udzielonej przez oskarżonego ustala na 36,5 g za łączną kwotę 6.510 zł i 40 euro,

i za czyn ten na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art.

65 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 1 /jednego/ roku i 4 /czterech/ miesięcy pozbawienia wolności i 15 /piętnastu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 /sto/ zł;

19. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka od B. Z. (1) przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej przez niego osiągniętej z popełnienia czynu przypisanego mu w pkt. X w kwocie 6.638,93 zł /sześciu tysięcy sześciuset trzydziestu ośmiu zł i dziewięćdziesięciu trzech groszy/;

20. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. B. Z. (1) wymierza karę łączną 2 /dwóch/ lat i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 65 sześćdziesięciu pięciu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 /sto/ zł;

21. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza B. Z. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 2 lutego 2012 r. do dnia 3 lutego 2012 r.;

22. **P. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XI, przy czym ustala, że dopuścił się on tego czynu w okresie od 20 kwietnia do sierpnia 2011 r. i od 4 stycznia do 2 lutego 2012 r., po słowach „na terenie gminy P.”, dodaje słowa „a także poza jej terenem”, określenie „wprowadzanie do obrotu” zastępuje określeniem „udział w obrocie”, a ponadto eliminuje określenia „a także popełnianie przestępstw przeciwko mieniu” oraz „i inna ustalona osoba” i za czyn ten na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazuje go, i na tej podstawie wymierza mu karę 8 /ośmiu/ miesięcy pozbawienia wolności;

23. P. W. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XII, przy czym:

- użyte w tym punkcie określenie „wprowadził do obrotu” zastępuje określeniem „brał udział w obrocie”,

- w odnośniku 1 eliminuje określenia „odpłatnie” oraz „w cenie nie mniejszej niż 90 złotych za 1 gram”, a ponadto łączną ilość kokainy ustala na 153,5 g, oraz ustala, że kokaina ta została odpłatnie udzielona poszczególnym jej konsumentom przez B. Z. (1) za łączną kwotę 23.920 zł, która to kwota stanowiła wspólną ich korzyść;

- w odnośniku 2 nazwisko B. Z. (1) zastępuje określeniem „ustalanej osoby”, określenie „zakupił” zastępuje określeniem „odebrał”, oraz eliminuje określenie „za kwotę nie mniejszą niż 450 złotych”;

- w odnośniku 3 ustala, że 70 g kokainy oskarżony nabył za kwotę 5.600 zł, określenie „odpłatnie przekazał” zastępuje określeniem „odebrał”, nazwisko B. Z. (1) zastępuje określeniem „od ustalanej osoby” oraz eliminuje zwrot „za kwotę łączną nie mniejsza niż 1.800 zł”;

- w odnośniku 4 cenę kokainy ustala na 120 zł za 1 g, a łączną kwotę na 12.000 zł;

- w odnośniku 5 ilość 12 g kokainy zastępuje ilością 13 g, kwotę 1.800 zł zastępuje kwotą 1.560 zł, a nr tel. „(...)”, zastępuje nr „(...)”;

- w odnośniku 6 cenę kokainy ustala na 120 zł za 1 g, a łączną jej cenę na kwotę. 1.200 zł;

- w odnośniku 7 ilość kokainy wprowadzonej do obrotu ustala na 18 g, a jej cenę na 120 zł za 1 g, łączną zaś jej wartość na 2.160 zł,

- w odnośniku 8 cenę kokainy ustala na 120 zł za 1 g,

- w odnośniku 9 cenę kokainy ustala na 120 zł za 1 g, a łączną kwotę na 600 zł;;

- w odnośniku 10 cenę kokainy ustala na 120 zł za 1 g, a łączną kwotę na 1.200 zł,

- w odnośniku 11 cenę kokainy ustala na 120 zł za 1 g, a łączną kwotę na 1.800 zł,

oraz ustala, że P. W. (1) ramach tego czynu brał udział w obrocie 429,5 g kokainy, o łącznej wartości co najmniej 51.480 zł, z czego 334,5 g o wartości co najmniej 45.640 zł było przedmiotem dalszego obrotu

i za czyn ten po podstawie art. 56 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 56 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 33 § 2 k.k. i art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 /dwóch/ lat pozbawienia wolności i 40 /czterdziestu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 /sto/ zł;

24. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka od P. W. (1) przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej przez niego osiągniętej z popełnienia czynu przypisanego mu w pkt. XII w kwocie 22.820 /dwudziestu dwóch tysięcy ośmuset dwudziestu/ zł;

25. P. W. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XIII z tym, że:

- w odnośniku 1 ustala, że wartość kokainy wynosiła co najmniej 16.000 zł,

- w odnośniku 2 i 3 ustala, że zakupił on kokainę za kwotę nie mniejsza niż 400 zł,

i za czyn ten na podstawie art. 56 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazuje go, a podstawie art. 56 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 2 /dwóch/ lat i 3 /trzech/ miesięcy pozbawienia wolności i 20 /dwudziestu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 /sto/ zł;

26. P. W. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XIV, przy czym z opisu tego czynu eliminuje działanie przez niego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z jego kwalifikacji prawnej art. 65 § 1 k.k., a ponadto w odnośniku 1 cenę kokainy ustala na kwotę co najmniej 1.200 zł, a w odnośniku 2 cenę tę ustala na kwotę co najmniej 400 zł

i za czyn ten na podstawie art. 56 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 56 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 8 /ośmiu/ miesięcy pozbawienia wolności i 10 /dziesięciu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 /sto/ zł;

27. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka od P. W. (1) przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej przez niego osiągniętej z popełnienia czynu przypisanego mu w pkt. XIV w kwocie 1.200 /tysiąca dwustu/ zł;

28. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. P. W. (1) wymierza karę łączną 3 /trzech/ lat pozbawienia wolności i karę łączną 50 /pięćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 /sto/ zł;

29. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza P. W. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 1 sierpnia 2012 r. do dnia 17 sierpnia 2012 r.;

30. **M. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XV, przy czym ustala, że dopuścił się on tego czynu w okresie od 4 stycznia do 2 lutego 2012 r., po słowach „na terenie gminy P.”, dodaje słowa „a także poza jej terenem”, określenie „wprowadzanie do obrotu” zastępuje określeniem „udział w obrocie”, a ponadto eliminuje określenia „a także popełnianie przestępstw przeciwko mieniu” oraz „i inna ustalona osoba” i za czyn ten na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazuje go, i na tej podstawie wymierza mu karę 3 /trzech/ miesięcy pozbawienia wolności;

31. M. W. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XVI, przy czym:

- datę początkową tego czynu „11 stycznia 2012 r.” zastępuje datą „10 stycznia 2012 r.”,

- określenie „wprowadzał do obrotu” zastępuje określeniem „brał udział w obrocie”,

- z opisu tego czynu eliminuje transakcję opisaną w odnośniku 2,
- w odnośniku 4 i 5 eliminuje zwrot „nie mniejszą niż”,
- w odnośniku 7 ilość odpłatnie przekazanej kokainy ustala na 27 g,
- w odnośniku 11 cenę przekazanej kokainy ustala na kwotę co najmniej 1.200 zł,

łącznie zaś ilość kokainy, w obrocie którą brał udział oskarżony w ramach tego czynu ustala na 127 g, a jej wartość na kwotę 11.100 zł

i za czyn ten na podstawie art. 56 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 56 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 2 /dwóch/ lat i 4 /czterech/ miesięcy pozbawienia wolności i 15 /piętnastu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 /sto/ zł;

32. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka od M. W. (1) przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej przez niego osiągniętej z popełnienia czynu przypisanego mu w pkt. XVI w kwocie 5.550 /pięciu tysięcy pięciuset pięćdziesięciu/ zł;

33. M. W. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XVII, przy czym:

- z opisu tego czynu eliminuje działanie przez oskarżonego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz transakcje ujęte w odnośnikach 5, 6 i 8,
- określenie „wprowadzał do obrotu” zastępuje określeniem „brał udział w obrocie”,
- w odnośniku 1 ustala, że do odpłatnego przekazania kokainy doszło nieustalonego dnia, przed dniem 19 kwietnia 2012 r.,
- w odnośniku 2 ustala, że do odpłatnego przekazania kokainy doszło nieustalonego dnia, przed dniem 12 kwietnia 2012 r.,
- w odnośniku 3 ustala, że do odpłatnego przekazania kokainy doszło nieustalonego dnia, przed dniem 16 kwietnia 2012 r.,
- w odnośnikach 4 i 7 nazwisko P. M. zastępuje określeniem „ustalona osoba”,
- w odnośniku 11 eliminuje nazwisko K. K. (1),
- w odnośniku 18 datę „od 4 do 8 czerwca 2012 r.” zastępuje datą „od 5 do 8 czerwca 2012 r.”,

łącznie zaś ilość kokainy, w obrocie którą brał udział oskarżony w ramach tego czynu ustala na 170 g, a jej wartość na kwotę nie mniejszą niż 14.050 zł,

i za czyn ten na podstawie art. 56 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 56 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 2 /dwóch/ lat i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności i 30 /trzydziestu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 /sto/ zł;

34. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka od M. W. (1) przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej przez niego osiągniętej z popełnienia czynu przypisanego mu w pkt. XVII w kwocie 14.050 zł /czternastu tysięcy pięćdziesięciu/ zł;

35. **M. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XVIII, przy czym ustala, że od dnia 7 maja do 6 czerwca 2012 r. posiadał on kokainę w nieustalonej ilości, a w dniu 7 czerwca 2012 r. w ilości wskazanej w zarzucie, ponadto określenie „wprowadzenia tych środków odurzających do obrotu” zastępuje określeniem „obrotu tym środkiem odurzającym”

i za czyn ten na podstawie art. 62 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 57 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje go, a na podstawie, art. 62 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 1 /jednego/ roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności;

36. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. **M. W. (1)** wymierza karę łączną 3 /trzech/ lat i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 30 /trzydziestu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 /sto/ zł;

37. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza **M. W. (1)** okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 20 listopada 2012 r. do dnia 18 września 2013 r.;

38. **J. W. (1)** uznaje za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt. pkt. XIX, przy czym ustala, że od dnia 7 maja do 6 czerwca 2012 r. udzieliła ona pomocy co do nieustalonej ilości kokainy, a w dniu 7 czerwca 2012 r. w ilości wskazanej w zarzucie,

i za czyn ten na podstawie art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 62 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje ją, a na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 62 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza jej karę 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności;

39. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec **J. W. (1)** warunkowo zawiesza na okres próby 2 /dwóch/ lat;

40. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka od **J. W. (1)** nawiązkę w kwocie 500 /pięciuset/ zł na rzecz Stowarzyszenia (...), ul. (...), (...)-(...) W.;

41. **K. K. (1)** uznaje za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt. XX, przy czym:

- z opisu tego czynu eliminuje transakcję ujętą w odnośniku 3,

- w odnośniku 1 ustala, że oskarżona zakupiła kokainę przed dniem 12 kwietnia 2012 r., a kwotę „450 złotych” zastępuje kwotą „400 złotych”,

- w odnośniku 2 kwotę „1.800 złotych” zastępuje kwotą „1.600 złotych”,

- w odnośniku 4 kwotę „450 złotych” zastępuje kwotą „400 złotych”,

- w odnośniku 5 ustala, że oskarżona zakupiła kokainę w okresie od 5 do 8 czerwca 2012 r., a kwotę „450 złotych” zastępuje kwotą „400 złotych”,

łącznie zaś ilość kokainy, w obrocie którą brała ona udział, ustala na co najmniej 35 g,

i za czyn ten na podstawie art. 56 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. skazuje ją, a na podstawie art. 56 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza jej karę 2 /dwóch/ lat pozbawienia wolności i 10 /dziesięciu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 /sto/ zł;

42. na podstawie art. 69 § 1 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. i art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec **K. K. (1)** warunkowo zawiesza na okres próby 4 /czterech/ lat;

43. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza K. K. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26 lutego 2013 r., do dnia 27 lutego 2013 r., uznając tym samym karę tę za wykonaną w rozmiarze 4 /czterech/ stawek dziennych;

44. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka od K. K. (1) nawiązkę w kwocie 1.000 /tysiąca/ zł na rzecz Stowarzyszenia (...), ul. (...), (...)-(...) W.;

45. **N. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XXI, przy czym ustala, że dopuścił się on tego czynu w okresie od 4 stycznia do 2 lutego 2012 r., po słowach „na terenie gminy P.”, dodaje słowa „a także poza jej terenem”, określenie „wprowadzanie do obrotu” zastępuje określeniem „udział w obrocie”, a ponadto eliminuje określenia „a także popełnianie przestępstw przeciwko mieniu” oraz „i inna ustalona osoba” i za czyn ten na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazuje go, i na tej podstawie wymierza mu karę 3 /trzech/ miesięcy pozbawienia wolności;

46. N. S. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XXII, przy czym z opisu tego czynu eliminuje zwrot „działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1)”, kwotę „900 złotych” zastępuje kwotą „800 złotych” oraz ustala, że oskarżony odpłatnie przekazał nieustalonemu mężczyźnie co najmniej 4 g kokainy za kwotę co najmniej 320 zł,

i za czyn ten na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 7 /siedmiu/ miesięcy pozbawienia wolności i 10 /dziesięciu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 50 /pięćdziesiąt/ zł;

47. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka od N. S. (1) przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej przez niego osiągniętej z popełnienia czynu przypisanego mu w pkt. XXII w kwocie 320 /trzystu dwudziestu/ zł;

48. N. S. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XXIII i za czyn ten na podstawie art. 62 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go i na tej podstawie wymierza mu karę 3 /trzech/ miesięcy pozbawienia wolności;

49. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. **N. S. (1)** wymierza karę łączną 8 /ośmiu/ miesięcy pozbawienia wolności;

50. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza N. S. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26 lutego 2013 r. do dnia 27 lutego 2013 r.;

51. **A. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XXIV, przy czym:

- z opisu tego czynu eliminuje transakcję ujętą w odnośniku 2,

- w odnośniku 1 ustala, że oskarżony zakupił kokainę przed dniem 16 kwietnia 2012 r., a kwotę „450 złotych” zastępuje kwotą „400 złotych”,

- w odnośniku 3 ustala, że za przekazanie kokainy T. J. (1) otrzymał 100 zł,

- w odnośniku 4 kwotę „450 złotych” zastępuje kwotą „400 złotych”,

łącznie zaś ilość kokainy, w obrocie którą brał on udział, ustala na co najmniej 65 g, i za czyn ten na podstawie art. 56 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 56 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 2 /dwóch/ lat i 4 /czterech/ miesięcy pozbawienia wolności i 20 /dwudziestu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 /sto/ zł;

52. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka od A. K. (1) przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej przez niego osiągniętej z popełnienia czynu przypisanego mu w pkt. XXIV w kwocie 100 /stu/ zł;

53. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza A. K. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26 lutego 2013 r. do dnia 7 maja 2013 r.;

54. **A. G. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XXVI, przy czym:

- z opisu tego czynu eliminuje transakcje ujęte w odnośniku 2, 5 i 6 oraz działanie przez oskarżonego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej,

- w odnośniku 1, 7 i 8 kwotę „450 złotych” zastępuje kwotą „400 złotych”,

- w odnośniku 3 kwotę „2.250 złotych” zastępuje kwotą „2.000 złotych”,

- w odnośniku 4 ustala, że do odpłatnego przekazania kokainy doszło nieustalonego dnia, przed dniem 19 kwietnia 2012 r., a kwotę „450 złotych” zastępuje kwotą „400 złotych”,

łącznie zaś ilość kokainy, w obrocie którą brał on udział, ustala na co najmniej 45 g, a z kwalifikacji prawnej eliminuje art. 65 § 1 k.k.

i za czyn ten na podstawie art. 56 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 56 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 2 /dwóch/ lat i 4 /czterech/ miesięcy pozbawienia wolności i 10 /dziesięciu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 /sto/ zł;

55. **A. G. (1)** uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XXV;

56. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza A. G. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 11 marca 2013 r. do dnia 12 marca 2013 r.;

57. na podstawie art. 70 ust 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek i zarządza zniszczenie dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr I/124/13 pod poz. od 1 do 5;

58. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. dowody rzeczowe wymienione w wykazie dowodów rzeczowych Nr I/124/13 pod poz. 6, zwraca N. S. (1);

59. pobiera od:

J. K. (1) 3.800 /trzy tysiące osiemset/ zł, B. Z. (1) 1.700 /tysiąc siedemset/ zł, P. W. (1) 1.400 /tysiąc czterysta/ zł, M. W. (1) 1.000 /tysiąc/ zł, J. W. (1) 180 /sto osiemdziesiąt/ zł, K. K. (1) 500 /pięćset/ zł, N. S. (1) 280 /dwieście osiemdziesiąt/ zł, A. K. (1) 800 /osiemset/ zł, A. G. (1) 600 /sześćset/ zł tytułem opłaty na rzecz Skarbu Państwa, oraz obciąża ich częściowo kosztami postępowania w kwocie:

J. K. (1) kwotą 5.900 /pięciu tysięcy dziewięćset/ zł, B. Z. (1) 1.200 /tysiąca dwustu/ zł, P. W. (1) 700 /siedemset/ zł, M. W. (1) kwotą 4.700 /czterech tysięcy siedemset/ zł, J. W. (1) 200 /dwustu/ zł, K. K. (1) kwotą 3.100 /trzech tysięcy stu/ zł, N. S. (1) kwotą 4.800 /czterech tysięcy osiemset/ zł, A. K. (1) kwotą 3.400 /trzech tysięcy czterystu/ zł, A. G. (1) kwotą 2.200 /dwóch tysięcy dwustu/ zł.

przejmując w pozostałym zakresie koszty postępowania na rachunek Skarbu Państwa;

60. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz:

- adw. G. M. kwotę 6.199,20 (sześciu tysięcy stu dziewięćdziesięciu dziewięciu złotych, dwudziestu groszy) zł,

- adw. M. M. (3) kwotę 7.601,40 (siedmiu tysięcy sześciuset jeden złotych, czterdziestu groszy) zł,
- adw. P. K. kwotę 11.660,40 (jedenastu tysięcy sześciuset sześćdziesięciu złotych, czterdziestu groszy) zł,
- adw. M. K. (1) kwotę 7.380 (siedmiu tysięcy trzystu osiemdziesięciu) zł,
- adw. J. J. (1) kwotę 7.306,20 (siedmiu tysięcy trzystu sześciu złotych, dwudziestu groszy) zł,

w tym podatek od towarów i usług, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonym.

Od powyższego wyroku apelacje wnieśli obrońcy oskarżonych i prokurator.

Obrońca J. K. (2) zarzucił wyrokowi obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, gdyż skutkowałą błędnymi ustaleniami faktycznymi a polegała na naruszeniu:

1) art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez wybiórczą i powierzchowną oraz niezgodną z logiką i doświadczeniem życiowym ocenę dowodów, a także poprzez wyprowadzenie z materiału dowodowego wniosków końcowych sprzecznych z tym materiałem, a w szczególności na:

- błędnym uznaniu za wiarygodnie wyjaśnień i zeznań złożonych w toku śledztwa przez A. D. (1) ps. (...) w sytuacji gdy zawierają one liczne wewnętrzne sprzeczności, a nadto stoją w sprzeczności z innymi dowodami zebranymi w sprawie, a dodatkowo brak było możliwości ich weryfikacji w drodze bezpośredniego przesłuchania A. D. przed Sądem I Instancji z uwagi na fakt, iż świadek zmarł;

- błędnym uznaniu materiałów z kontroli operacyjnej, jako dowodów wystarczających do poczynienia pewnych ustaleń w zakresie treści nagranych rozmów telefonicznych, tożsamości rozmówców, a także zdarzeń mających mieć miejsce po przeprowadzeniu przedmiotowych rozmów, jak również w zakresie odtworzenia stosunków łączących rozmówców;

- błędnym uznaniu pisemnej i ustnej opinii biegłego z zakresu kryminologii przestępczości narkotykowej, slangu narkotykowego i przestępczego J. W. (2) jako przydatnej przy dokonywaniu ustaleń faktycznych, w sytuacji gdy biegły określił prawdopodobieństwo trafności swoich wniosków końcowych na poziomie ok. 50 %;

- błędnym uznaniu za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego J. K. złożonych w toku postępowania przygotowawczego w dniu 22 sierpnia 2012 r., w sytuacji gdy wyjaśnienia te zostały złożone przez oskarżonego jedynie z powodu chęci opuszczenia aresztu śledczego, a nadto zostały one w całości odwołane przed Sądem, przy czym oskarżony zmianę treści wyjaśnień w sposób wyczerpujący i przekonujący wyjaśnił;

2) art. 410 k.p.k. oraz art. 193 § 1 k.p.k. poprzez wyprowadzenie z materiału dowodowego wniosków końcowych sprzecznych z tym materiałem w zakresie ilości (wagi) narkotyków mających stanowić przedmiot opisanych w akcie oskarżenia transakcji, a w szczególności pominięcie okoliczności wynikających z opinii biegłego z zakresu kryminologii przestępczości narkotykowej, slangu narkotykowego i przestępczego J. W. (2) w zakresie wagi tzw. gramów dilerkich, jak również błędne zinterpretowanie przy określaniu wagi narkotyków okoliczności dotyczących mieszania ich z innymi substancjami, których posiadanie nie jest zabronione.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego J. K. (1) od popełnienia czynów opisanych w punktach I-V aktu oskarżenia, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu Warszawa - Praga w Warszawie.

Obrońca oskarżonych B. Z. (1) i P. W. (1), zarzucił wyrokowi:

1. rażące naruszenie przepisów postępowania karnego, a zwłaszcza:

a) naruszenie przepisu art. 2 § 2 ust 1 k.p.k.;

b) rażąco naruszenie przepisu art. 7 poprzez dokonanie ustaleń wyłącznie na zapisach wynikających z kontroli operacyjnych, pod z góry założoną tezę, że wszystkie zarejestrowane rozmowy dotyczą handlu narkotykami, pod z góry ustaloną tezę, że z rozmów tych wynika dokonanie przypisanych czynów i zastąpienie brakujących ogniw, koniecznych do ustalenia stanu faktycznego, niczym nieudowodnionymi hipotezami;

c) rażąco naruszenie zasady wyrażonej w art. 5 § 2 k.p.k. z przyczyn wyżej wymienionych, przez co wszelkie istotne wątpliwości, wynikające z braku dowodów rozstrzygnięto na niekorzyść oskarżonych;

d) naruszenie przepisu art. 410 k.p.k. przez przyjęcie, że oskarżony P. W. (1) posługiwał się numerem telefonicznym (...), pomimo iż z protokołu zatrzymania rzeczy, ani z żadnego innego dowodu nie wynika, by taki numer był kiedykolwiek w jego posiadaniu, przyjęcie, że P. W. (1) posługiwał się numerem (...), bowiem karta SIM pracowała wcześniej w telefonie komórkowym o numerze (...) - pomimo, że taki telefon komórkowy nigdy nie został zabezpieczony i nie znajduje się w wykazie dowodów rzeczowych sprawy;

e) naruszenie przepisu art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. przez odstąpienie od dokładnego określenia przypisanych oskarżonym czynów, zastępując ten obowiązek zmianą poszczególnych określeń, słów, wartości w odniesieniu do stawianych zarzutów, stosując niedopuszczalną metodę, stosowaną przy prostowaniu omyłek pisarskich, co niewątpliwie nie odpowiada dyrektywie, wynikającej z art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k.;

f) naruszenie art. 424 §1 pkt. 1 i § 2 k.p.k. przez zaniechanie wskazania dowodów, na których oparł się Sąd dokonując ustaleń faktycznych i dlatego nie uznał dowodów przeciwnych oraz niewskazanie okoliczności, które Sąd miał na względzie przy wymiarze kary.

W konkluzji wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego M. W. (1) zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I. Na podstawie 438 pkt 3 k.p.k. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu przez Sąd I instancji, że:

1) oskarżony M. W. (1) od dnia 4 stycznia 2012 r. do dnia 2 lutego 2012 r. wchodził w skład zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez J. K. (1), podczas gdy w prawidłowo ustalonym stanie faktycznym, Sąd I instancji winien przyjąć, że oskarżony M. W. (1) nie brał udziału w zorganizowanej grupie przestępczej;

2) oskarżony M. W. (1), w okresie od 11 stycznia 2012 r. do 27 stycznia 2012 r., wprowadził do obrotu łącznie 140 gramów kokainy, za kwotę łączną 11.600 złotych, podczas gdy w prawidłowo ustalonym stanie faktycznym, ilość wprowadzonych do obrotu środków odurzających winna być mniejsza, albowiem w świetle wyjaśnień oskarżonego, wprowadzane przez niego środki odurzające zawierały domieszki substancji pozbawione właściwości psychoaktywnych, a mających jedynie na celu zwiększenie wagi sprzedawanych substancji;

3) oskarżony M. W. (1), w okresie od 12 kwietnia 2012 r. do 19 maja 2012 r., wprowadził do obrotu łącznie 175 gramów kokainy, za kwotę nie mniejszą niż 15.650 złotych, podczas gdy w prawidłowo ustalonym stanie faktycznym, ilość wprowadzonych do obrotu środków odurzających winna być mniejsza, albowiem w świetle wyjaśnień oskarżonego, wprowadzane przez niego środki odurzające zawierały domieszki substancji pozbawione właściwości psychoaktywnych, a mających jedynie na celu zwiększenie wagi sprzedawanych substancji;

4) oskarżony M. W. (1), w okresie od 7 maja 2012 r. do 7 czerwca 2012 r., posiadał wbrew przepisom ustawy środki odurzające, w znacznych ilościach, w postaci 223,83 gramów kokainy, podczas gdy w prawidłowo ustalonym stanie faktycznym, ilość posiadanych przez niego środków odurzających winna być mniejsza, albowiem w świetle wyjaśnień oskarżonego, posiadane przez niego środki odurzające zawierały domieszki substancji pozbawione właściwości psychoaktywnych, a mających jedynie na celu zwiększenie wagi sprzedawanych substancji.

II. Na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego M. W. (1) kary pozbawienia wolności, albowiem w prawidłowo ustalonym stanie faktycznym, winna być ona niższa.

W konkluzji wniósł o uchylenie na podstawie art. 456 k.p.k. zaskarżonego orzeczenia do ponownego rozpoznania względem oskarżonego M. W. (1).

Alternatywnie o zmianę kwalifikacji prawnej zaskarżonego orzeczenia, na podstawie art. 455 k.p.k. poprzez wyeliminowanie z opisu czynu, tj. ust. 4 pkt XV orzeczenia, udziału przez oskarżonego M. W. (1) w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez J. K. (1) oraz wskazanych ilości środków odurzających w pkt. XVI i XVII i XVIII.

Drugi obrońca oskarżonego M. W. (1) zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

a. w zakresie pkt. 30 wyroku rażąco obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na jego treść, tj. art. 7 k.p.k. poprzez dowolną i z góry ukierunkowaną ocenę (niezgodnie z dyrektywą wynikającą z art. 5 § 2 k.p.k.) zgromadzonego i ujawnionego w sprawie materiału dowodowego tj. materiałów kontroli operacyjnej, a także opinii biegłego sądowego z zakresu kryminologii przestępczości narkotykowej, slangu narkotykowego i przestępczego J. W. (2), a tym samym ocenę sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego polegającą na uznaniu, że oskarżony w okresie od 4 stycznia do 2 lutego 2012 r. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez J. K. (1), a mającej na celu udział w obrocie środkami odurzającymi w postaci marihuany i kokainy, wówczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, że:

i. taka grupa przestępcza w ogóle istniała;

ii. grupa była kierowana przez J. K. (1);

iii. członkiem tej grupy był oskarżony;

iv. grupa posiadała trwałą strukturę organizacyjną, skoordynowaną w sposobie działania, z podziałem ról gdzie wszyscy akceptują jej cele, gromadzą narzędzia do popełniania przestępstw, planują przestępstwa i która ma na celu trwale zaspokajanie potrzeb grupy oraz gdzie dochodzi do akceptowania zasad, wykonywania poleceń i zadań wskazane przez przywództwo oraz osoby stojące w hierarchii grupy odpowiednio wyżej;

v. głosy utrwalone w ramach kontroli operacyjnej należą do oskarżonych bowiem nigdy nie zostały poddane badaniom w celu ewentualnej weryfikacji;

natomiast:

vi. wszyscy oskarżeni konsekwentnie zaprzeczali udziałowi w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez J. K. (1),

vii. twierdzenia Sądu oparte są wyłącznie na daleko idącej interpretacji materiałów kontroli operacyjnej;

viii. żaden ze świadków nie złożył zeznań na temat zorganizowanej grupy przestępczej, w skład której mieli wchodzić oskarżeni;

ix. nigdy nie doszło do zatrzymania oskarżonych w momencie dokonywania jakichkolwiek transakcji narkotykowych;

co doprowadziło do błędów w ustaleniach faktycznych i ustalenia, że oskarżony działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez J. K. (1), a mającej na celu udział w obrocie środkami odurzającymi w postaci marihuany i kokainy i w konsekwencji przypisaniu oskarżonemu winy zarzucanego mu czynu;

b. w zakresie pkt. 31 wyroku rażąco obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na jego treść, tj. art. 7 k.p.k. poprzez dowolną i z góry ukierunkowaną ocenę (niezgodnie z dyrektywą wynikającą z art. 5 § 2 k.p.k.) zgromadzonego i ujawnionego w sprawie materiału dowodowego tj. materiałów kontroli operacyjnej, a także opinii biegłego sądowego

z zakresu kryminologii przestępczości narkotykowej, slangu narkotykowego i przestępczego J. W. (2), a tym samym ocenę sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego polegającą na uznaniu, że utrwalone w ramach kontroli operacyjnej rozmowy dotyczyły zamówienia, a w konsekwencji odpłatnego przekazania przez oskarżonego środka odurzającego w postaci kokainy w dniu i w ilości oraz osobom szczegółowo określonym w czynie XVI, wówczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, że:

i. głos utrwalony w ramach kontroli operacyjnej należy do oskarżonego bowiem nigdy nie został poddany badaniom w celu ewentualnej weryfikacji;

ii. utrwalone rozmowy telefonicznie w ramach kontroli operacyjnej miały zakamuflowany charakter i stwierdzenia typu: „jeszcze pusto jest”, „ma tę sprawę”, „czy ten materiał to lepszy niż ostatnio na te bluzki”, „fajf pak”, „30”, „25 min”, „powiedz mi czy te, te, te, te, ziemniaki co masz, to dobre one są”, „taka nietypowa sprawa czy 13 da radę bo tam hajsu brakuje”, „tak, dycha i pięć żeby było no i tak będzie, to ja zaniedługo będę u ciebie” dotyczyły środków odurzających w postaci kokainy w tym także takich szczegółów jak ustalenia dot. zamówienia tj.: ilości, ceny oraz miejsca odbioru,

iii. do odbiorów i zapłaty opisanych ilości środków odurzających w postaci kokainy faktycznie dochodziło, w tym w dniach, miejscach oraz z osobami opisanymi w czynie z uwagi na brak informacji zwrotnej;

iv. spotkania oskarżonego z innymi osobami jakie mogły mieć miejsce w datach opisanych w czynie dotyczyły transakcji narkotykowych;

natomiast:

v. oskarżony konsekwentnie zaprzecza udziałowi w obrocie środków odurzających w postaci kokainy w dniach, miejscach oraz z osobami opisanymi w czynie;

vi. nigdy nie doszło do zatrzymania oskarżonego w momencie dokonywania jakiegokolwiek transakcji narkotykowej opisanej w ramach czynu;

vii. żaden ze świadków oraz współoskarżonych nie złożył na etapie postępowania sądowego zeznań bądź wyjaśnień obciążających oskarżonego, a potwierdzających wersję ustaloną przez Sąd I instancji;

co doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych tj. uznania, że oskarżony wziął udział w obrocie 127 g kokainy o łącznej wartości 11.100 zł i w konsekwencji przypisaniu oskarżonemu winy zarzucanego mu czynu oraz orzeczenia przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej przez niego osiągniętej w kwocie 5.550 zł (pkt. 31 i 32 wyroku);

c. w zakresie pkt. 33 wyroku rażąco obrażając przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na jego treść, tj. art. 7 k.p.k. poprzez dowolną i z góry ukierunkowaną ocenę (niezgodnie z dyrektywą wynikającą z art. 5 § 2 k.p.k.) zgromadzonego i ujawnionego w sprawie materiału dowodowego tj. materiałów kontroli operacyjnej, a także opinii biegłego sądowego z zakresu kryminologii przestępczości narkotykowej, slangu narkotykowego i przestępczego J. W. (2), a tym samym ocenę sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego polegającą na uznaniu, że utrwalone w ramach kontroli operacyjnej rozmowy dotyczyły zamówienia, a w konsekwencji odpłatnego przekazania przez oskarżonego środka odurzającego w postaci kokainy w dniu i w ilości oraz osobom szczegółowo określonym w czynie XVII, wówczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, że:

i. głos utrwalony w ramach kontroli operacyjnej należy do oskarżonego bowiem nigdy nie został poddany badaniom w celu ewentualnej weryfikacji;

ii. utrwalone rozmowy telefonicznie w ramach kontroli operacyjnej miały zakamuflowany charakter i stwierdzenia typu: „przypadkiem tam nie masz reszty już”, „Nie. Nie mam. Ja stoję jeszcze”, „Komornik się kłania”, „a jest coś dobrego”, „Nie ma i nie będzie”, „25”, „no to weź mi to zostaw”, „A. a w ogóle co oni na to mówią”, „nie płacz”, „45

dopilnij żeby dobrze było” „Wolał bym na weekend coś”, „to”, dotyczyły środków odurzających w postaci kokainy w tym także takich szczegółów jak ustalenia dot. zamówienia tj.: ilości, ceny, jakości, uregulowania zapłaty oraz miejsca odbioru;

iii. do odbiorów i zapłaty opisanych ilości środków odurzających w postaci kokainy faktycznie dochodziło, w tym w dniach, miejscach oraz z osobami opisanymi w czynie z uwagi na brak informacji zwrotnej;

iv. spotkania oskarżonego z innymi osobami jakie mogły mieć miejsce w datach opisanych w czynie dotyczyły transakcji narkotykowych;

natomiast:

v. oskarżony konsekwentnie zaprzecza udziałowi w obrocie środków odurzających w postaci kokainy w dniach, miejscach oraz z osobami opisanymi w czynie;

vi. nigdy nie doszło do zatrzymania oskarżonego w momencie dokonywania jakiegokolwiek transakcji narkotykowej opisanej w ramach czynu;

vii. żaden ze świadków oraz współoskarżonych nie złożył na etapie postępowania sądowego zeznań bądź wyjaśnień obciążających oskarżonego a potwierdzających wersję ustaloną przez Sąd I instancji;

co doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych tj. uznania, że oskarżony wziął udział w obrocie co najmniej 170 g kokainy o łącznej wartości 14.050 zł i w konsekwencji przypisaniu oskarżonemu winy zarzucanego mu czynu oraz orzeczenia przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej przez niego osiągniętej w kwocie 14.050 zł (pkt. 33 i 34 wyroku);

d. w zakresie pkt. 35 wyroku rażąco obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na jego treść, tj. art. 7 k.p.k. poprzez dowolną i z góry ukierunkowaną ocenę (niezgodnie z dyrektywą wynikającą z art. 5 § 2 k.p.k.) zgromadzonego i ujawnionego w sprawie materiału dowodowego tj. materiałów kontroli operacyjnej, a tym samym ocenę sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego polegającą na uznaniu, że skoro oskarżony sam w czasie czynu nie zażywał zabezpieczonego środka odurzającego w postaci kokainy w ilości 223,83 gramów, to czynił przygotowania do obrotu tym środkiem odurzającym, wówczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, że zabezpieczona kokaina była przeznaczona do obrotu, a oskarżony posiadając ją, czynił przygotowania do obrotu tym środkiem, w szczególności nie wynika to z zabezpieczonego materiału kontroli operacyjnej, nie potwierdził tego również sam oskarżony ani dowód z przesłuchania świadków czy też z wyjaśnień współoskarżonych,

co doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych i w konsekwencji przypisaniu oskarżonemu winy zarzucanego mu czynu.

e. w zakresie pkt. 30-35 wyroku obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na jego treść tj. art. 167 w zw. z art. 193 § 1 k.p.k. poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego niż J. W. (2) tj. z zakresu kryminologii przestępczości narkotykowej, slangu narkotykowego i przestępczego w celu analizy zabezpieczonego materiału kontroli operacyjnej w postaci rozmów telefonicznych, wówczas gdy:

i. istniały uzasadnione wątpliwości co do rzetelności sporządzonej opinii przez biegłego, zwłaszcza w kontekście ustalenia znaczenia poszczególnych słów jak chociażby „kanapka”, czy wyrażonego poglądu, że gdy przekonanie biegłego było powyżej 50% pewności, że dana rozmowa ma charakter zakamuflowany i dotyczy to czegoś innego niż wynika to z potocznego znaczenia danych słów, to wtenczas biegły wystawiał pozytywną opinię;

ii. ustalenia znaczenia i kontekstu materiałów kontroli operacyjnych wymagało wiadomości specjalnych i nie można było tych okoliczności na tym etapie postępowania zastąpić innymi dowodami niż dowodem z innej opinii biegłego;

iii. odebranie waloru wiarygodności wiadomościom specjalnym w sporządzonej opinii przez Sąd I instancji, nie mogło przebiegać bez skonfrontowania ich z opinią innego biegłego i wyłącznie na podstawie własnego przekonania Sądu I instancji, bowiem rolą Sądu nie jest zastępowanie eksperta w sprawach wymagających wiadomości specjalnych na tym etapie postępowania;

co doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych i w konsekwencji przypisaniu oskarżonemu winy zarzucanego mu czynu.

f. w zakresie pkt. 30-35 wyroku rażąco obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na jego treść, tj. art. 2 § 1 pkt. 1 oraz art. 4 w zw. z art. 5 § 1 i 2 k.p.k. poprzez wydanie wyroku skazującego bez dowodów uprawdopodobniających fakt zawinienia oskarżonego oraz poprzez naruszenie podstawowych zasad procesowych określających regułę dowodzenia winy i zastąpienie ich przez domniemanie „z góry” winy oskarżonego, a mianowicie:

i. udziału w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez J. K. (1), a mającej na celu udział w obrocie środkami odurzającymi w postaci marihuany i kokainy;

ii. udziału w obrocie środkami odurzającymi w postaci kokainy;

iii. przygotowania do wprowadzenia do obrotu środków odurzających w postaci kokainy.

co doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych i w konsekwencji przypisaniu oskarżonemu winy zarzucanych mu czynów.

W konkluzji wniósł aby Sąd Odwoławczy działając na zasadzie art. 437 § 1 i 2 k.p.k.:

a. w zakresie pkt. 30-34 zmienił zaskarżony wyrok i uniewinnił oskarżonego od przypisanych mu czynów;

b. w zakresie pkt. 35 zmienił zaskarżony wyrok poprzez wyeliminowanie z opisu czynu stwierdzenia „czyniąc w ten sposób przygotowania do obrotu tym środkiem odurzającym”, a tym samym podstawy prawnej tj. art. 57 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 11 § 2 k.k. i wymierzył oskarżonemu karę w najniższym wymiarze (za czym przemawiają przesłanki podmiotowe i przedmiotowe opisane szerzej w uzasadnieniu),

ewentualnie:

uchylił wyrok w całości i przekazał sprawę Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonej K. K. (1) zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 193 § 1 k.p.k. w zw. z art. 194 k.p.k. w zw. z art. 200 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k. poprzez oparcie rozstrzygnięcia na złożonej przez biegłego sądowego przy Sądzie Okręgowym w Częstochowie z zakresu kryminologii przestępczości narkotykowej, slangu narkotykowego i przestępczego J. W. (2) opinii pisemnej oraz uzupełniającej opinii ustnej w sytuacji, gdy:

a) złożona przez biegłego opinia pisemna, wbrew wymogom zawartym w art. 200 § 2 k.p.k. nie zawiera sprawozdania z przeprowadzonych czynności, w tym metodologii jaką posługiwał się biegły

b) w uzupełniającej opinii ustnej biegły wskazał jako na metodologię zastosowaną przy wydawaniu opinii, na proces analityczny w oparciu o wiedzę własną biegłego

co całkowicie uniemożliwia odtworzenie toku myślowego biegłego, a w konsekwencji weryfikację prawidłowości przeprowadzonego przez biegłego rozumowania oraz powtarzalność wniosków opinii

c) opinia pisemna stanowi zreferowanie zarzutów wskazanych w akcie oskarżenia wraz z przypisanym w ramach opisu zarzutów znaczeniem poszczególnych zwrotów co wskazuje na brak poczynienia przez biegłego własnych ustaleń w ramach opinii i poprzestania na powieleniu ustaleń wskazanych w akcie oskarżenia

d) wnioski opinii nie są kategoryczne albowiem jak wskazał biegły w ramach ustnej opinii uzupełniającej biegły „wystawiał opinię pozytywną” jeżeli jego przekonanie było powyżej 50% pewności

e) biegły jako na źródło posiadanych przez niego wiadomości specjalnych w złożonej ustnej opinii uzupełniającej wskazał na swoje doświadczenie zawodowe jako policjanta, strony internetowe, amerykańskie piśmiennictwo oraz własne publikacje zaś w opinii pisemnej na posiłkowanie się przy wydawaniu opinii „literaturą problemu m.in. publikacjami własnymi, jak również informacjami ogólnie dostępnymi w sieci Internet” co wskazuje na uzasadnione wątpliwości co do posiadania przez biegłego wiedzy specjalnej w zakresie koniecznym do wydania opinii zgodnie z postanowieniem o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego

co skutkowało błędnymi ustaleniami faktycznymi, że w rozmowach telefonicznych objętych zarzutem przypisanym oskarżonej K. K. (1) mowa jest o kokainie

2) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 k.p.k. w zakresie oceny dowodu z wyjaśnień A. D. (1) poprzez całkowicie dowolne i dokonane w oderwaniu od treści przedmiotowego dowodu ustalenie, że sformułowaniami minuty i złote jako oznaczającymi ilość kokainy posługiwał się nie tylko świadek D. oraz wymienieni przez niego A. S. (1), Ł. ps. (...), T. kolega A. S. (1) i J. „H.” ale także oskarżona K. K. (1)

3) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 k.p.k. w zakresie oceny dowodu z wyjaśnień oskarżonego M. W. (1) poprzez wybiórcze przyznanie przymiotu wiarygodności przedmiotowym wyjaśnieniom jedynie w zakresie dokonywania przez M. W. (1) obrotu środkami odurzającymi i całkowicie dowolnej odmowie przyznania przymiotu wiarygodności przedmiotowym wyjaśnieniom w zakresie w jakim oskarżony M. W. (1) wskazuje, że nie dokonywał sprzedaży środków odurzających oskarżonej K. K. (1)

4) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 k.p.k. poprzez przyjęcie, że oskarżona K. K. (1) brała udział w obrocie środkami odurzającymi poprzez ich zakup w celu dalszej odsprzedaży w sytuacji gdy w zgromadzonym materiale dowodowym brak jest dowodów wskazujących zarówno na cel dalszej odsprzedaży (w toku postępowania nie ujawniono ani jednego chociażby potencjalnego odbiorcy środków odurzających od K. K. (1)) ani nawet posiadania przez oskarżoną środków odurzających (mimo przeprowadzonego w jej miejscu zamieszkania przeszukania) co skutkowało dokonaniem dowolnie i w oderwaniu od zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego błędnymi ustaleniami faktycznymi co do udziału K. K. (1) w obrocie środkami odurzającymi

5) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 k.p.k. poprzez całkowite pominięcie właściwości i warunków osobistych oskarżonej K. K. (1), w tym znajomości na stopie towarzyskiej z niektórymi oskarżonymi, jej sytuacji rodzinnej (pozostawania w konkubinacie z oskarżonym N. S. (1), posiadania na utrzymaniu trojga małoletnich dzieci) i osobistej (oskarżona bezrobotna, utrzymująca się z zasiłku rodzinnego i alimentów), specyfiki grupy społecznej i miejsca zamieszkania oskarżonej przy ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego a w konsekwencji bezpodstawne, w świetle logiki i doświadczenia życiowego, wykluczenie potencjalnej możliwości pożyczania przez oskarżoną drobnych kwot na bieżące funkcjonowanie jej i dzieci oraz wymiennego posługiwania się telefonami i kartami SIM przez osoby z bliższego i dalszego kręgu znajomych oskarżonej.

W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części poprzez uniewinnienie oskarżonej K. K. (1) od zarzucanego jej czynu.

Obrońca oskarżonego N. S. (1) zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. W zakresie czynu XXI

Stosownie do art. 438 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

art. 4 k.p.k., art. 5 § 2k.p.k., art. 7 k.p.k. , art. 366 § 1 k.p.k., art.410 k.p.k. poprzez:

- dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i błędne uznanie, iż oskarżony N. S. (1) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez J. K. (1), w sytuacji gdy z osobami wymienionymi jako członkowie zorganizowanej grupy przestępczej, a w szczególności z samym J. K. (1), P. W. oraz M. W. (1) tylko przyjaźnił/znal się od dziecka i pozostawał z nimi w relacjach towarzyskich oraz cieszył się ich zaufaniem, co w żadnym zakresie nie świadczy o jego udziale w zorganizowanej grupie przestępczej;

- dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i błędne uznanie, iż N. S. (1) określał się mianem pracownika J. K. (1) (str. 116 uzasadnienia) w sytuacji gdy powyższe stwierdzenie nie wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego;

- dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i błędne uznanie, iż B. Z. (1) w jednej z rozmów określił N. S. (1) „mianem pracownika J. K. (1) co miałoby przesądzać o jego udziale w zorganizowanej grupie przestępczej (str. 118 uzasadnienia) w7 sytuacji gdy B. Z. (1) podczas rozmowy informował J. K. (1) o tym, że P. W. (1) z N. S. (1) ps. (...) „najarał się i jest nieprzytomny”, stwierdził również „musisz wracać, bo nie będziesz miał pracowników ...o tej porze jeszcze nigdy nie był narajany jak ty byłeś” k. 7v -8 teczki (...)9”) - co wskazuje, z uwagi przede wszystkim na użycie liczby pojedynczej w zdaniu „o tej porze jeszcze nigdy nie był narajany” oraz mając na uwadze inne rozmowy zabezpieczone w stosunku do P. W. (1), iż informacja ta nie dotyczyła N. S. (1);

- przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i błędne uznanie, iż rozmowa pomiędzy B. Z. (1) a N. S. (1), w której padają słowa „pustostan nie ma nic” wskazuje na udział oskarżonego N. S. (1) w zorganizowanej grupie przestępczej, co w kontekście zasad logiki i doświadczenia życiowego w żadnym zakresie nie potwierdza udziału oskarżonego N. S. (1) w zorganizowanej grupie przestępczej, nie wskazuje nadto iż rozmowa dotyczy kokainy lub innych narkotyków;

- przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i błędne uznanie, iż rozmowa J. K. (1) (str. 118 uzasadnienia) dot. (...) wskazuje, na udział N. S. (1) w zorganizowanej grupie przestępczej, w sytuacji gdy nie sposób z ww. rozmowy ustalić danych osoby której dotyczy rozmowa, a nadto nie wynika z niej, aby osoba o pseudonimie (...) - była członkiem zorganizowanej grupy przestępczej;

- przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i błędne uznanie, iż zabezpieczone rozmowy telefonicznie (w ilości 3 rozmów !) świadczą o udziale oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej, w sytuacji gdy ich częstotliwość (tylko w jednej rozmowie bezpośrednio uczestniczył N. S. (1)) oraz ich treść w żadnym zakresie nie wskazuje, aby oskarżony był członkiem zorganizowanej grup przestępczej, a co najwyżej potwierdza jedynie okoliczność, iż oskarżony znalazł pozostałych oskarżonych i pozostawał z nimi w bliskich relacjach;

- brak wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego i błędne uznanie, iż N. S. (1) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w sytuacji, gdy z zebranego materiału dowodowego tj. z ww. rozmów nie można potwierdzić jego udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, a tym bardziej jego roli w tej grupie, skoordynowanego sposobu działania z innymi rzekomymi członkami grupy, wspólnego planowania przestępstw, akceptacji celów - tj. cech które przesądzą o istnieniu zorganizowanej grupy przestępczej i przynależności do niej;

2. W zakresie czynu XXII

Stosownie do art. 438 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

art. 4 k.p.k., art. 5 § 2k.p.k., art. 7 k.p.k. , art. 366 § 1 k.p.k., art.410 k.p.k. poprzez:

- dowolną ocenę materiału dowodowego i błędne uznanie, iż N. S. (1) brał udział w obrocie środkami odurzającymi, w sytuacji gdy zebrano w sprawie materiału dowodowego tj. z rozmowy telefonicznej na podstawie której Sąd I instancji wyciągnął powyższe wnioski, nie wynika, aby udostępnił w jakiegokolwiek formie osobom trzecim narkotyki;

- brak wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego, i nie wzięcie pod uwagę uzupełniającej ustnej opinii biegłego z zakresu kryminologii przestępczości narkotykowej, slangu narkotykowego i przestępczego mgr J. W. (2) w zakresie w jakim wskazał, „Jeżeli dostałbym jedną rozmowę całkowicie oderwaną od jakiegokolwiek kontekstu, gdyby nie padło tam jednoznaczne określenie, byłoby ciężko ustalić czego ta rozmowa dotyczy” (protokół z dnia 30 października 2015 r.) co wobec faktu, iż w stosunku do N. S. (1) materiał dowodowy zawiera jedynie rozmowę z dnia 5 maja 2012 ma istotne znaczenie;

- brak wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego i nie wzięcie pod uwagę, iż w stosunku do oskarżonego N. S. (1) zabezpieczona została tylko rozmowa z dnia 5 maja 2012, z której nie wynika, aby brał on udział w obrocie środkami odurzającymi, a w szczególności nie jest możliwe ustalenie, iż rozmowa dotyczy kokainy co dodatkowo w kontekście treści opinii uzupełniającej biegłego w przytoczonym wyżej zakresie, nie jest możliwe do ustalenia;

- uznanie, iż N. S. (1) dopuścił się zarzucanego mu czynu, w sytuacji gdy zebrany materiał dowodowy nie daje takich podstaw, a co najmniej poddaje pod wątpliwość winę oskarżonego co wynika m.in. także z odmiennych ustaleń Sądu i biegłego w zakresie interpretacji tych samych rozmów telefonicznych.

3. W zakresie czynu XXIII

Stosownie do art. 438 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. , art. 366 § 1 k.p.k., art.410 k.p.k. poprzez:

- błędne uznanie, iż oskarżony N. S. (1) posiadał w miejscu swojego zamieszkania środki odurzające w postaci suszu roślinnego marihuany i haszyszu znajdujące się w młynku w sytuacji gdy oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu a zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdził powyższej okoliczności;

- uznanie, iż młynek zawierający środki odurzające był w posiadaniu N. S. (1) w sytuacji, gdy znajdował się on w mieszkaniu, które oskarżony wspólnie zajmował ze swoją ówczesną konkubiną K. K. (1) co powinno wzbudzić co najmniej wątpliwości co do faktu posiadania ww. przedmiotu przez oskarżonego N. S. (1).

W konkluzji wniósł o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku w całości przez odmiennie orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie oskarżonego N. S. (1) od zarzucanych mu czynów

względnie,

2) uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy w całości do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego A. K. (1) zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 193 § 1 k.p.k. w zw. z art. 194 k.p.k. w zw. z art. 200 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k. poprzez oparcie rozstrzygnięcia na złożonej przez biegłego sądowego przy Sądzie Okręgowym w Częstochowie z zakresu kryminologii przestępczości narkotykowej, slangu narkotykowego i przestępczego J. W. (2) opinii pisemnej oraz uzupełniającej opinii ustnej w sytuacji, gdy:

a) złożona przez biegłego opinia pisemna, wbrew wymogom zawartym w art. 200 § 2 k.p.k., nie zawiera sprawozdania z przeprowadzonych czynności, w tym metodologii jaką posługiwał się biegły

b) w uzupełniającej opinii ustnej biegły wskazał jako na metodologię zastosowaną przy wydawaniu opinii, na proces analityczny w oparciu o wiedzę własną biegłego

co całkowicie uniemożliwia odtworzenie toku myślowego biegłego, a w konsekwencji weryfikację prawidłowości przeprowadzonego przez biegłego rozumowania oraz powtarzalność wniosków opinii

c) opinia pisemna stanowi zreferowanie zarzutów wskazanych w akcie oskarżenia wraz z przypisanym w ramach opisu zarzutów znaczeniem poszczególnych zwrotów co wskazuje na brak poczynienia przez biegłego własnych ustaleń w ramach opinii i poprzestania na powieleniu ustaleń wskazanych w akcie oskarżenia

d) wnioski opinii nie są kategoryczne albowiem jak wskazał biegły w ramach ustnej opinii uzupełniającej biegły „wystawiał opinię pozytywną” jeżeli jego przekonanie było powyżej 50% pewności

e) biegły jako na źródło posiadanych przez niego wiadomości specjalnych w złożonej ustnej opinii uzupełniającej wskazał na swoje doświadczenie zawodowe jako policjanta, strony internetowe, amerykańskie piśmiennictwo oraz własne publikacje zaś w opinii pisemnej na posiłkowanie się przy wydawaniu opinii „literaturą problemu m.in. publikacjami własnymi, jak również informacjami ogólnie dostępnymi w sieci Internet” co wskazuje na uzasadnione wątpliwości co do posiadania przez biegłego wiedzy specjalnej w zakresie koniecznym do wydania opinii zgodnie z postanowieniem o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego

co skutkowało błędnymi ustaleniami faktycznymi, że w rozmowach telefonicznych objętych zarzutem przypisanym oskarżonemu A. K. (1) mowa jest o kokainie

2) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 k.p.k. w zakresie oceny dowodu z wyjaśnień A. D. (1) poprzez całkowicie dowolne i dokonane w oderwaniu od treści przedmiotowego dowodu ustalenie, że sformułowaniami minuty i złote jako oznaczającymi ilość kokainy posługiwał się nie tylko świadek D. oraz wymienieni przez niego A. S. (1), Ł. ps. (...), T. kolega A. S. (1) i J. „H.” ale także oskarżony A. K. (1);

3) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 k.p.k. w zakresie oceny dowodu z wyjaśnień oskarżonego M. W. (1) poprzez wybiórcze przyznanie przymiotu wiarygodności przedmiotowym wyjaśnieniom jedynie w zakresie dokonywania przez M. W. (1) obrotu środkami odurzającymi i całkowicie dowolnej odmowie przyznania przymiotu wiarygodności przedmiotowym wyjaśnieniom w zakresie w jakim oskarżony M. W. (1) wskazuje, że nie dokonywał sprzedaży środków odurzających oskarżonemu A. K. (1);

4) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 k.p.k. w zakresie oceny dowodu z zeznań świadka T. J. (1) poprzez całkowicie dowolne i dokonane w oderwaniu od treści przedmiotowego dowodu ustalenie, że osobą, która miała przekazać T. J. (1) zakupioną u M. W. (1) był oskarżony A. K. (1);

5) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 k.p.k. poprzez przyjęcie, że oskarżony A. K. (1) brał udział w obrocie środkami odurzającymi poprzez ich zakup w celu dalszej odsprzedaży w sytuacji gdy w zgromadzonym materiale dowodowym brak jest dowodów wskazujących zarówno na cel dalszej odsprzedaży (w toku postępowania nie ujawniono ani jednego chociażby potencjalnego odbiorcy środków odurzających od A. K. (1)) ani nawet posiadania przez oskarżonego środków odurzających (mimo przeprowadzonego w jego miejscu zamieszkania przeszukania) co skutkowało dokonanyimi dowolnie i w oderwaniu od zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego błędnymi ustaleniami faktycznymi co do udziału A. K. (1) w obrocie środkami odurzającymi;

6) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 k.p.k. poprzez całkowite pominięcie właściwości i warunków osobistych oskarżonego A. K. (1), w tym jego sytuacji osobistej (oskarżony bezrobotny, na utrzymaniu matki), specyfiki grupy społecznej i miejsca zamieszkania oskarżonego przy ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego a w konsekwencji bezpodstawne, w świetle logiki i doświadczenia życiowego, wykluczenie potencjalnej możliwości wymiennego posługiwania się telefonami i kartami SIM przez osoby z bliższego i dalszego kręgu znajomych oskarżonego.

W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części poprzez uniewinnienie oskarżonego A. K. (1) od zarzucanego jej czynu.

Obrońca A. G. (1) wyrokowi zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, oraz niewłaściwą ocenę zebranego materiału dowodowego, polegającą na nieprawidłowym i niezgodnym z obiektywnie stwierdzonymi faktami przyjęciu, że osk. G. dokonał zarzuczonych mu w ust. II aktu oskarżenia niektórych czynów karalnych,

2. naruszenie prawa materialnego:

- art.56 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. i art.64 §1 k.k. przez przyjęcie, że osk. G. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wskazanych występków, działając w warunkach powrotu do przestępstwa mimo, że zebrany materiał dowodowy tego nie wykazuje,

- art. 57 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez niezastosowanie tej normy do czynów ewentualnie popełnionych przez oskarżonego,

3. przy przyjęciu kwalifikacji z art. 57 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii - rażącej niewspółmierności kary polegającej na wymierzeniu oskarżonemu kary pozbawienia wolności w górnej granicy zagrożenia.

W konkluzji wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie osk. G. od zarzuczonych mu w ust. II aktu oskarżenia czynów, z zasądzeniem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu za II instancję, ewentualnie, przy uznaniu winy oskarżonego z art. 57 ust. 3 ustawy z dnia 29.VII.2005r,

z ostrożności procesowej o:

2. zmianę zaskarżonego wyroku przez orzeczenie wobec niego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, z zasądzeniem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu za II instancję.

Prokurator zaskarżył powyższy wyrok w części, na niekorzyść oskarżonego A. G. (1).

Wyrokowi temu zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a mający wpływ na treść orzeczenia, wyrażający się w mylnym przyjęciu przez sąd I instancji, iż zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, iż oskarżony A. G. (1) popełnił zarzucane mu przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., podczas gdy w rzeczywistości obiektywnie dokonana jego ocena, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, prowadzi do wniosku, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona zarzucanego mu przestępstwa.

W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części p-ko A. G. (1) i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji.

Wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego wnieśli obrońcy oskarżonych J. K. (1), B. Z. (1), P. W. (1), K. K. (1), N. S. (1), A. K. (1) i A. G. (1).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wniesione apelacje zasługiwały na uwzględnienie jedynie w znikomej części.

Co do apelacji obrońcy J. K. (1) zasadny okazał się po części tylko jeden zarzut, dotyczący niepełnej oceny niewielkiego wycinka zeznań świadka A. D. (1) ps. (...) odnoszący się do czynu z pkt I aktu oskarżenia. Otóż, Sąd I instancji, który w sposób przekonujący wskazał, iż wiarygodne są zeznania (wyjaśnienia) składane przez A. D. w okresie poprzedzającym konfrontację z oskarżonym J. K., jednocześnie nie dostrzegł tego, że w jednej z wypowiedzi D. D., podtrzymując swoje wcześniejsze relacje, co do dwukrotnego odebrania kokainy od J. K. w okresie letnim 2011 r. dodał następnie słowa „to znaczy na pewno raz” (k. 63v akt, str. 107 uzasadnienia wyroku). Stosując regułę z art. 5 § 2 k.p.k. Sąd Apelacyjny, przyjął w tym przypadku, że doszło w ww. czasie do jednorazowego przekazania kokainy D. przez oskarżonego J. K. i w konsekwencji, że była to 1 porcja 20 g o wartości 1.800 zł.

Podzielając pogląd Sądu I instancji, że 20g kokainy nie spełnia kryterium „znacznej ilości” w rozumieniu art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii ani też nie może być uznana ilość wskazująca na wypadek mniejszej wagi z art. 56 ust. 2 ww. ustawy, Sąd Apelacyjny uznał, iż w ramach czynu z pkt I a/o wyczerpane zostały znamiona przestępstwa z art. 56 ust. 1 ww. ustawy.

Oczywistym następstwem przyjęcia łagodniejszej kwalifikacji prawnej czynu z pkt I aktu oskarżenia było wymierzenie kary pozbawienia wolności w niższym niż w zaskarżonym wyroku rozmiarze – tj. w wysokości 1 roku pozbawienia wolności (w miejsce 1 roku i 2 miesięcy w pkt 1 zaskarżonego wyroku) oraz stosowne obniżenie wysokości przepadku z pkt 2 wyroku. Nie ulega jednak wątpliwości, że tak nieznaczna redukcja wymiaru kary za czyn z pkt I wyroku (w stosunku do wysokości wszystkich kar wymierzonych w tym wyroku oskarżonemu), podobnie jak znikomość obniżenia ilości kokainy określonej w pkt I wyroku (wobec skali obrotu narkotyków w którym brał udział oskarżony J. K.), nie mogły w jakimkolwiek stopniu rzutować na rozmiar kary łącznej, trafnie określonej przez Sąd I instancji w pkt 10 wyroku, na 5 lat pozbawienia wolności.

Natomiast co do wysokości kar wymierzonych pozostałym oskarżonym, w tym wysokości kar łącznych, Sąd Apelacyjny uznał po części za zasadne argumenty zawarte w apelacjach dotyczących oskarżonego B. Z. (1) i M. W. (1). Zauważyć należy, że przepisy o karze łącznej, w aktualnym brzmieniu, kładą nacisk w szczególności na zapobiegawczy i wychowawczy aspekt tejże kary (art. 85a) k.k.). Istotnego znaczenia nabiera w tym kontekście analiza zachowania oraz sposobu życia skazanych po popełnieniu przestępstw - i w konsekwencji – ocena przebiegu procesu resocjalizacji tych osób.

W powyższym zakresie Sąd Apelacyjny dostrzegł pozytywne elementy w zachowaniu B. Z. i M. W., którzy po popełnieniu przypisanych im czynów, zmienili pozytywnie swoje życie, w sposób opisany w ich wyjaśnieniach oraz w apelacjach i w dokumentach z dozoru. W szczególności należy tu wskazać na okoliczność, że oskarżeni W. i Z., w toku postępowania przygotowawczego, przyznali się do popełnienia przypisanych im przestępstw, co w sposób niebagatelny ułatwiło pracę organów ścigania prowadzących powyższe postępowanie. W związku z tym Sąd Apelacyjny uznał za stosowne obniżyć kary łączne pozbawienia wolności wymierzone oskarżonym W. z 3 lat i 6 miesięcy do 3 lat i 2 miesięcy, Z. z 2 lat i 6 miesięcy do 2 lat i 2 miesięcy.

W pozostałym zakresie przedmiotowe apelacje okazały się bezzasadne.

Co do apelacji prokuratora nadmienić jedynie należy, że jest ona niekonsekwentna. Prokurator zaskarżył bowiem wyrok co do A. G. jedynie w części. Konstrukcja zarzutu i jego dalsze rozwinięcie w uzasadnieniu apelacji wskazuje, że zarzut ten dotyczy tylko rozstrzygnięcia z pkt 55 wyroku, uniewinniającego oskarżonego G. od czynu z art. 258 § 2 k.k. tj., dotyczącego udziału w zorganizowanej grupie przestępczej (vide: przedostatni akapit str. 16 apelacji). Z powyższego wynika, że nie został zaskarżony wyrok w pozostałej części dotyczącej G. tj. również w tym zakresie gdzie w pkt 54 wyeliminowano z opisu czynu działanie oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej oraz z kwalifikacji prawnej wyeliminowano w związku z tym art. 65 § 1 k.k.

Niezależnie od tego zauważyć należy, że niemal wszystkie elementy podniesione w apelacji prokuratora, które miałyby wskazywać na udział G. w zorganizowanej grupie przestępczej były przedmiotem wnikliwej analizy Sądu I instancji a ich ocena jest zgodna z zasadami logiki oraz doświadczenia życiowego i nie została skutecznie podważona przez

skarżącego. Skarżący przytacza w tym kontekście tylko jeden dodatkowy element w postaci rozmowy telefonicznej, w której J. K. zwracał się do W., żeby pojechał w nieustalone miejsce razem z G.. Ponieważ ww. rozmowa nie jest osadzona w szerszym kontekście innych rozmów, to nie jest obecnie możliwym ustalenie, czy dotyczyła ona działalności przestępczej zorganizowanej grupy z udziałem G.. Tym samym rozmowa ta nie stanowi wystarczającej podstawy do wzruszenia ustaleń Sąd I instancji w zakresie rozstrzygnięcia uniewinniającego tegoż oskarżonego od czynu z art. 258 § 2 k.k.

Bezzasadne w całej rozciągłości okazały się postawione w apelacjach obrońców oskarżonych zarzuty obrazy przepisów postępowania, w tym art. 2 § 2 k.p.k., 4 k.p.k., 5 § 2 k.p.k., 7 k.p.k., 366 k.p.k., 410 k.p.k., 424 k.p.k.

Na wstępie wypada stwierdzić, że Sąd I instancji przeprowadził w sposób staranny i wnikliwy postępowanie dowodowe, skutecznie realizując, stosownie do art. 366 § 1 k.p.k. i 2 § 2 k.p.k. obowiązek wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy. Wszelkie istotne dla rozstrzygnięcia tejże sprawy dowody i okoliczności, zarówno korzystne dla oskarżonego jak i przemawiające na jego niekorzyść, zostały przez ten Sąd wszechstronnie zbadane, rozważone i poddane dokładnej analizie, a na ich podstawie Sąd I instancji poczynił bezbłędne ustalenia faktyczne, wskazujące na sprawstwo i winę oskarżonych w zakresie czynów przypisanych im w zaskarżonym wyroku.

Ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd I instancji, która jest oceną kompletną i wszechstronną, pozostaje w zgodzie z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz nie zawiera błędów logicznych i faktycznych, a zatem nie przekracza granic oceny swobodnej zakreślonych w art. 7 k.p.k.

W takiej sytuacji kontrola instancyjna uzasadnia stwierdzenie, że zaskarżony wyrok (za wyjątkiem opisanego na wstępie czynu z pkt I a.o.) znajduje, zgodnie z regułą art. 410 k.p.k., pełne oparcie w prawidłowo dokonanej ocenie całokształtu okoliczności i dowodów ujawnionych w sprawie i że w związku z tym (wbrew twierdzeniom skarżącego) nie ma podstaw do dyskwalifikacji zawartych tam rozstrzygnięć.

Wywody znajdujące się w rozpoznawanych apelacjach, sprowadzają się w tej mierze, do polemiki z trafnymi ocenami i ustaleniami poczynionymi przez Sąd I instancji. Skarżący kwestionują stanowisko Sądu I instancji w powyższym zakresie, przedstawiając w to miejsce własne subiektywne poglądy i nie przytaczając na ich poparcie jakichkolwiek skutecznych argumentów.

Zatem za bezpodstawne uznać należy zarzuty naruszenia szeregu zasad procesowych i przepisów postępowania, w tym w szczególności przepisów, które skarżący odnoszą do oceny poszczególnych dowodów. W konsekwencji za chybiony trzeba uznać postawiony w szeregu z ww. apelacji, zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, który miałby być skutkiem wadliwej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Uzupełniająco jedynie należy odnotować, że stawiając zarzuty naruszenia zasad określonych w art. 2 k.p.k. lub art. 4 k.p.k., skarżący nie uwzględnili tego, iż ww. przepisy mają charakter norm ogólnych, które są konkretyzowane w innych przepisach procedury karnej, a zatem to te przepisy winny być wskazane w przypadku gdy skarżący uznali, iż Sąd nie dochował powyższych zasad.

Jeżeli chodzi o zarzuty obrazy art. 424 k.p.k. to trudno go podzielić, w aspekcie wpływu takiego uchybienia na treść wyroku, z tego względu, iż sporządzenie uzasadnienia jest czynnością wtórną wobec samego wyrokowania.

Z kolei co do zarzutów obrazy art. 5 § 2 k.p.k. podnieść należy, że nie został on wsparty żadną skuteczną argumentacją, wskazującą jakie to konkretne, nie dające się usunąć, wątpliwości nie zostały rozstrzygnięte na korzyść oskarżonego. Przy czym zarzut ten ma rację bytu nie wtedy, gdy to skarżący uznaje, że w sprawie zaistniały nieusuwalne wątpliwości lecz tylko wtedy, gdy Sąd stwierdza ich istnienie i mimo to postępuje niezgodnie z regułą art. 5 § 2 k.p.k.

Za całkowicie chybione należy uznać apelacje obrońców oskarżonych, w zakresie zarzucającym Sądowi I instancji błędną, powierzchowną, ocenę materiału dowodowego niekorzystnego dla oskarżonych, w tym zwłaszcza dowodów z materiałów kontroli operacyjnej rozmów telefonicznych przeprowadzanych przez oskarżonych oraz z opinii biegłego

z zakresu kryminalistyki i slangu przestępczego, co miałyby skutkować błędnymi ustaleniami faktycznymi, w szczególności, co do tożsamości rozmówców i identyfikacji ich numerów telefonicznych oraz co do interpretacji rzeczywistego znaczenia treści przeprowadzanych pomiędzy nimi rozmów telefonicznych i odtwarzania na tej podstawie zdarzeń powiązanych z tymi rozmowami.

Ponieważ zarzuty i argumenty dotyczące powyższych kwestii pojawiają się praktycznie we wszystkich apelacjach wniesionych przez obrońców oskarżonych, niezbędnym jest na wstępie, ich łączne omówienie.

Przede wszystkim stanowczo stwierdzić należy, że analiza i ocena ujawnionego w sprawie materiału dowodowego – zwłaszcza w zakresie materiałów z kontroli operacyjnej – jest, na tle innych tego typu spraw rozpoznawanych przed Sąd Apelacyjny, wyjątkowo szczegółowa, skrupulatna i precyzyjna. W ramach analizy przebiegu poszczególnych rozmów telefonicznych Sąd, stosując z żelazną konsekwencją zasady logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, wykazywał w sposób jednoznaczny i przekonujący, że (w zakresie czynów przypisanych oskarżonym w sentencji wyroku), rozmowy te dotyczyły poszczególnych opisanych w wyroku transakcji, stanowiących udział w obrocie środkami odurzającymi (kokainą i w mniejszym stopniu marihuaną) lub też udzielanie ww. środków. Sąd I instancji badał rzeczywiste znaczenie utrwalonych w trakcie kontroli operacyjnej rozmów – analizując kolejne dialogi pomiędzy uczestnikami tego obrotu, w szerokim kontekście innych wcześniejszych i późniejszych rozmów tych samych osób, jak też innych osób, zarówno oskarżonych, jak i ich kontrahentów nie objętych aktem oskarżenia.

Wszelakie pojawiające się przy tym wątpliwości, co do tego czy dana rozmowa faktycznie odnosiła się do kwestii związanych z udziałem w ww. obrocie, Sąd Okręgowy identyfikował oraz wychwytywał z wyjątkową rzetelnością i wręcz drobiazgowością, eliminując następnie lojalnie z opisu czynów te wszystkie transakcje, co do których mogły zaistnieć okoliczności określone w art. 5 § 2 k.p.k.

Podobnie - stosując w sposób prawidłowy zasadę in dubio pro reo – Sąd Okręgowy rozstrzygał na korzyść oskarżonych wszelkie niejasności co do ceny i ilości narkotyków, stanowiących przedmiot poszczególnych transakcji przypisanych oskarżonym.

Wbrew twierdzeniom skarżących Sąd Okręgowy precyzyjnie wykazał, którzy z oskarżonych, w danym momencie, byli rozmówcami dokonującymi wzajemnych ustaleń, dotyczących przebiegu poszczególnych transakcji. Wyczerpujący, wyjątkowo klarowny wywód w tym zakresie został w szczególności przeprowadzony na stronach 98 – 104 uzasadnienia wyroku i Sąd Apelacyjny w pełni podziela przedstawione tam wnioski, co do tożsamości rozmówców posługujących się poszczególnymi numerami telefonicznymi.

Odnośnie zarzutów, że Sąd I instancji dowolnie ustalał treść rozmów oraz znaczenie słów używanych w ramach slangu narkotkowego stwierdzić należy, iż każdorazowo (w zakresie poszczególnych czynów przypisanych oskarżonym), Sąd ten logicznie wykazywał, że z przebiegu konkretnej zabezpieczonej rozmowy, wynika jednoznacznie, iż dane słowo, w danym kontekście, może oznaczać tylko środek odurzający – tj. określoną porcję kokainy lub marihuany.

Dla dokonania prawidłowej interpretacji treści przedmiotowych rozmów oraz znaczenia używanych w ich trakcie słów, zupełnie wystarczającym było zastosowanie zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, oparte na wszechstronnej analizie całego istotnego w tym zakresie materiału dowodowego, w tym - obok materiałów operacyjnych – zeznań A. D., T. J. oraz wyjaśnień oskarżonego M. W. złożonych w śledztwie.

Interpretacja ww. rozmów i w efekcie stwierdzenie, czy dotyczyły one obrotu środkami odurzającymi oraz jaka była ilość i cena narkotyku objętego daną transakcją, nie wymagało natomiast pozyskiwania wiadomości specjalnych z zakresu kryminologii oraz slangu narkotkowego i przestępczego. Okoliczność, że Sąd I instancji na pewnym etapie postępowania dostrzegł taką potrzebę – powołując biegłego w powyższym zakresie - nie oznacza, iż po przeprowadzeniu kompletnego postępowania dowodowego i po przeanalizowaniu całokształtu istotnych dowodów we wzajemnej korelacji, Sąd ten miałby być objęty w tej mierze bezwzględnym zakazem samodzielnego

rozumowania i dokonywania logicznej interpretacji znaczenia treści zabezpieczonych rozmów również w zakresie slangu narkotykowego.

Sąd, w postępowaniu karnym, jest jedynym podmiotem władnym do podejmowania ostatecznych decyzji co do kształtu postępowania dowodowego w sprawie oraz co do znaczenia poszczególnych dowodów, a zatem to Sąd rozstrzyga, czy dla ustalenia okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wymagane są wiadomości specjalne, czy też wiadomości te (w postaci opinii sporządzonej przez biegłego), wobec jednoznacznego charakteru pozostałego materiału dowodowego, nie są niezbędne.

Bezzasadny jest zatem zarzut, powielany w większości omawianych apelacji, dotyczący naruszenia szeregu przepisów postępowania (w tym art. 193 § 1 k.p.k., 194 k.p.k., 200 i 201 k.p.k.), które miałyby polegać na tym, że Sąd najpierw dopuścił opinię biegłego a następnie nie oparł na tejże opinii swoich ustaleń faktycznych.

Jeszcze raz zatem należy podkreślić, że ustalenia faktyczne w zakresie objętym sentencją wyroku, poczynione zostały w oparciu o wyrazisty przekaz, zawarty w wieluset rozmowach przeprowadzanych z udziałem oskarżonych zaangażowanych w obrót środkami odurzającymi, a zatem przeprowadzenie na powyższą okoliczność kolejnego dowodu - dowodu z opinii biegłego – okazało się, w efekcie zbędne.

Na pełną akceptację zasługuje w związku z tym zawarte w uzasadnieniu wyroku a zarazem kwestionowane przez skarżących stwierdzenie, iż Sąd nie mógł oprzeć się na opinii biegłego w całości. Z drugiej strony oczywistym jest, że Sąd nie mógł w swoich rozważaniach zignorować w pełnym zakresie wniosków przyjętych w opinii biegłego. Sąd ten wyjaśniał zatem każdorazowo dlaczego dany element jego ustaleń odbiega od twierdzeń zawartych w opinii tegoż biegłego. W szczególności za słuszne uznać należy oparcie ustaleń Sądu na wnioskowaniu respektującym zasadę z art. 5 § 2 k.k., co sprowadzało się do eliminacji z opisów czynów wszystkich tych transakcji, co do których pojawiły się jakiegokolwiek wątpliwości, a nie tylko tych transakcji, co do których tak, jak to przyjął biegły, istniało (w jego ocenie) przekonanie poniżej 50% pewności. Siłą rzeczy, tam gdzie sądowa ocena dowodów, prowadząca do pewnych i jednoznacznych ustaleń faktycznych, wskazywała na zaistnienie danej transakcji z udziałem oskarżonych, Sąd sygnalizował, że opinia biegłego była w tym zakresie odmienna lub też przeciwnie, że spostrzeżenia biegłego były w takim zakresie trafne i pokrywały się z ustaleniami faktycznymi wyroku.

Należy podkreślić, że zastrzeżenia skarżących, co do ostatecznej oceny opinii biegłego, sporządzonej w postępowaniu sądowym, są o tyle chybione, że w przelączającej większości przypadków, Sąd przyjmował ustalenia faktyczne korzystniejsze dla oskarżonych niżby to miało wynikać z treści ww. opinii, zarówno co do dojścia danej transakcji do skutku, jak i co do ilości lub ceny przekazanych w jej trakcie narkotyków (np. transakcje z pkt IX 24, 46, 53, 59 i in. k. 170 i nast. uzasadnienia wyroku). Sporadycznie, jedynie w 4 przypadkach (zarzut XVII 1, 2, 3 i zarzut IX pkt 2), tam gdzie w opinii biegłego zasygnalizowano pewne wątpliwości co do przebiegu transakcji, Sąd I instancji w sposób przekonujący i logiczny wykazał, że doszło jednak do wskazanych w tych zarzutach transakcji z udziałem oskarżonych osób. Zauważyć zatem należy, że tylko co do czterech rozmów telefonicznych (spośród kilkuset omawianych w opinii biegłego) nie pojawiło się w tej opinii stwierdzenie, że do transakcji doszło – połączenie z 6 czerwca 2011 r. (opinia k. 1506 zarzut IX/2) oraz połączenia dotyczące transakcji z zarzutu XVII pkt 1, 2 i 3 (opinia k. 1527) i że właśnie w tym zakresie trafne ustalenia Sądu I instancji jednoznacznie wskazywały na sprawstwo oskarżonych – Z. i W. oraz W., G., K. i K. (str. 158 – 160 oraz str.314 – 317 uzasadnienia wyroku).

W pozostałym zakresie ustalenia Sądu, co do faktu dokonania poszczególnych transakcji narkotykowych przypisanych oskarżonym w części dyspozytywnej wyroku, albo były korzystniejsze od wniosków przedstawionych w pisemnej opinii biegłego (i w tej mierze ww. transakcje zostały wyeliminowane z opisów czynów zawartych w wyroku), albo też pokrywały się z twierdzeniami biegłego zawartymi w tejże opinii.

W tej sytuacji okoliczność, że spostrzeżenia biegłego były, w przeważającej mierze, tożsame z ustaleniami faktycznymi wyroku, wbrew twierdzeniom skarżących, nie może budzić żadnych zastrzeżeń. Sąd, tak samo jak i biegły, opierał bowiem w tym zakresie na identycznym materiale dowodowym, w szczególności na stenogramach rozmów i sms – ów uzyskanych w toku kontroli operacyjnej, zawierających szereg zwrotów i wyrażeń związanych z przestępczością

narkotykową, których zabezpieczenie kryptologiczne (mające na celu ukrycie ich rzeczywistego sensu) należy ocenić jako niskie.

Rozmówcy, w tym oskarżeni, używali w tym zakresie języka jednoznacznie kojarzącego się z narkotykami, którego kontekst wyraźnie wskazywał na handel i obrót ww. środkami odurzającymi. Dodatkowo czytelność języka jakim posługiwały się ww. osoby została doprecyzowana, w szczególności w wyjaśnieniach A. D. (1) oraz we wskazówkach udzielanych przez oskarżonego B. Z. w zabezpieczonych rozmowach telefonicznych (rozmowa pkt IX odnośnik 187, oraz rozmowy z 10 lipca 2012 r. z godz. 13.35 i 13.39).

Za pozorną uznać należy, eksponowaną przez skarżących, rozbieżności opinii ustnej składanej przez biegłego na rozprawie z ocenami i ustaleniami Sądu – co dotyczy np. interpretacji często używanego przez oskarżonych określenia „kanapka”. Biegły wyraźnie bowiem podkreślił, odpowiadając na pytanie oskarżonego, że jego alternatywne definicje ww. określenia, są oderwane od kontekstu (k. 1602). Natomiast w żadnym wypadku biegły nie wycofał się ze swoich wcześniejszych wniosków, w których słowo „kanapka”, analizowane w kontekście danej rozmowy, oznacza 1 gram kokainy (np. zarzut III pkt 5 – 20 kanapek to 20 g kokainy, 5 kanapek to 5 g kokainy – opinia k. 1503).

Sformułowanie „kanapka” zostało identycznie ocenione w rozważaniach Sądu I instancji, osadzonych w szerokim kontekście dowodowym (str. 131 uzasadnienia). Przykładowo, co do transakcji z pkt III/6 Sąd trafnie wykazał, że pod słowami „20 kanapek” przekazywanych przez oskarżonego K. mężczyźnie o ps. (...) (P. W.) kryło się w rzeczywistości przekazanie 20 g kokainy, chociażby z tego względu, że J. K. nie zajmował się świadczeniem usług gastronomicznych (str. 131 uzasadnienia). Analogicznej oceny dokonano co do czynu z pkt III/7 – dotyczącego „5 kanapek”.

Za przekonującą uznać należy też sądową interpretację słów: „boisko” czy „komedia”, używanych w rozmowach między oskarżonymi. Analiza powyższych rozmów w szerszym kontekście, dokonana z uwzględnieniem zasad logiki i doświadczenia życiowego, jednoznacznie wskazuje, że pod tym pojęciem zakamuflowana była marihuana. Strzelające „boisko” to marihuana złej jakości, a litr „komedii” to 1 kg marihuany. Inna interpretacja tych słów byłaby pozbawiona logicznego sensu (str. 132 uzasadnienia).

Większość tego typu rozmów, dotyczących transakcji przypisanych oskarżonym w wyroku, jest na tyle czytelna, iż nie ma zasadniczych problemów z ich interpretacją, pomimo, że uczestnicy obrotu (z małymi wyjątkami np. dotyczącymi rozmów B. Z. z lipca 2012 r.) w zasadzie nigdy wprost nie używali nazw narkotyków, ani też otwarcie nie określali ich ilości.

Jest przy tym oczywistym, że im większa ilość badanych rozmów z użyciem tego typu sformułowań, tym większa jest szansa wychwycenia elementów istotnych dla ich interpretacji. Dotyczy to w szczególności, kwestionowanej we wniesionych apelacjach, metody ustalania przez Sąd, czy doszło do sfinalizowania transakcji omawianej wcześniej przez sprawców.

Dla Sądu I instancji istotną wskazówką w tym zakresie był brak tzw. informacji zwrotnej i Sąd Apelacyjny pogląd ten podziela. Przyjmując założenie o racjonalności zachowania sprawców, zupełnie nielogicznym byłoby potwierdzenie telefoniczne, że do omawianej wcześniej transakcji doszło – co mogłoby się wiązać z dodatkowym ryzykiem ujawnienia tego faktu w drodze podsłuchu operacyjnego. Zrozumiałym jest natomiast, że informacja zwrotna pojawiać się powinna jedynie w przypadku zaistnienia jakichkolwiek problemów ze zrealizowaniem danej transakcji.

W tej sytuacji za chybione uznać należy (właśnie z uwagi na skalę badanego zjawiska, dotyczącego kilkuset rozmów i transakcji), sugestie, że przy braku ww. potwierdzenia daną transakcję należy wyeliminować z opisu czynu. Tego rodzaju rozumowanie sprowadzałoby się bowiem do przyjęcia konkluzji, że pomimo przeprowadzania wszystkich ww. rozmów, jednoznacznie dotyczących transakcji narkotykowych (przy tym często w zakresie pojedynczej transakcji koniecznym było przeprowadzenie wielu rozmów z kilkoma osobami), praktycznie żadna z tych transakcji nie doszła do skutku i że zarazem tego rodzaju hipotetyczna zapasć na rynku handlu środkami odurzającymi na terenie W., nie

znalazła żadnego odbicia w treści rozmów, znajdujących się w obszernych (obejmujących wiele miesięcy), materiałach operacyjnych.

Równie bezzasadne są twierdzenia skarżących wskazujące, że oskarżeni powinni zostać uniewinnieni od popełnienia zarzucanych im czynów, w oparciu o domniemanie, że biorąc udział w obrocie, oszukiwali w rzeczywistości swoich klientów (odbiorców) w zakresie wagi oraz składu chemicznego środków odurzających. Sąd Okręgowy w sposób wnikliwy przeanalizował powyższą problematykę, uznając słusznie, że nie posiada ona żadnego znaczenia dla kształtu ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Przede wszystkim, co do zasady, odbiorcy nie zgłaszali zastrzeżeń co do jakości lub zaniżonej wagi kupowanych narkotyków. W jednym tylko wypadku (transakcji XVI/7) rozmówca M. W. zasygnalizował brak 3 g kokainy w dostawie, która miała obejmować 30g. Sąd I instancji skorygował w tym zakresie ustalenia faktyczne przyjmując 27g, a nie 30 g przekazanej kokainy (pkt 31 wyroku, uzasadnienie str. 309). W pozostałych badanych transakcjach nie było żadnych podstaw do dokonania analogicznych korekt, w oparciu jedynie o domniemania, podnoszone następnie przez autorów apelacji. Podkreślić przy tym należy, że inne stwierdzone przypadki nierzetelności w obrocie środkami odurzającymi nie dotyczyły transakcji opisanych w akcie oskarżenia (str. 341 – 342 uzasadnienia).

Nie znalazło też potwierdzenia w materiale dowodowym założenie, że oskarżeni w rzeczywistości obracali mniejszą ilością narkotyków z uwagi na posługiwanie się tzw. gramem dilerskim. Używanie tego rodzaju swoistej jednostki wagowej (opisanej w opinii biegłego) nie zostało odnotowane w materiałach operacyjnych. Istnienia tego rodzaju, korzystnej dla siebie, okoliczności nie potwierdzili również świadkowie i oskarżeni, nawet w tych wyjaśnieniach w których przyznali się do udziału w obrocie ww. środkami (K., Z., W., J., D.). Przy tym Z. i W. odwoływali się w wyjaśnieniach ze śledztwa wprost do gramów, a nie do jakichś ich ułamkowych części (gram dilerski).

Wszyscy ww. oskarżeni tj. K., W. i Z. (oraz świadek J.) zanegowali na rozprawie swoje wcześniejsze wyjaśnienia, potwierdzające udział w obrocie środkami odurzającymi. Jednak już sam fakt, że oskarżeni przyznali się oni w trakcie śledztwa do zarzutów sformułowanych na podstawie materiałów operacyjnych, a ich wyjaśnienia były wówczas zbieżne z treścią tych materiałów, pozwala na przyjęcie, że również ww. wyjaśnienia oskarżonych (przyznających się do winy) stanowią istotny element łańcucha poszlak (a w zasadzie sieci poszlak), w którym łącznie z kilkuset badanymi rozmowami (zawierającymi słowa kamuflujące ich rzeczywisty charakter), wskazują w sposób nie budzący wątpliwości i nie pozwalający na odmienną interpretację, że oskarżeni są sprawcami wszystkich czynów przypisanych im w wyroku, a ich wina w tym zakresie nie budzi jakichkolwiek wątpliwości.

Powyższej oceny nie podważają w żadnej mierze zarzuty i okoliczności podnoszone w apelacjach obrońców oskarżonych.

Wbrew twierdzeniom **obrońcy oskarżonego J. K.** (pkt 1 apelacji) Sąd poddał wyjaśnienia i zeznania A. D. (1) ps. (...) (za wyjątkiem omawianej na wstępie kwestii ilości kokainy wprowadzonej do obrotu w czynie z pkt I aktu oskarżenia) wnikliwej analizie oraz ocenie w korelacji z innymi dowodami, zwłaszcza dowodami z kontroli operacyjnej, trafnie wskazując, które dowody je potwierdzają (str. 107 – 109 uzasadnienia). Nie ujawniły się też w zeznaniach tego świadka (obciążających J. K.) tego rodzaju wewnętrzne sprzeczności, które podważyłyby ich wiarygodność, zaś ewolucja postawy tego świadka w kierunku korzystnym dla oskarżonego (w trakcie konfrontacji k. 118 – 119 akt) słusznie została uzna przez Sąd za niewiarygodną. Przy tym skarżący zdaje się nie dostrzegać tego, że oskarżony J. K., przyznając się w czasie śledztwa m. in. do zarzutu opartego o relacje A. D., tym samym, dodatkowo potwierdził wiarygodność dowodu z zeznań tegoż świadka (k. 161 – 162 załącznika „a”).

Podkreślić należy, że Sąd I instancji, po przeprowadzeniu wyczerpującej i drobiazgowej analizy materiału operacyjnego dotyczącej funkcjonowania zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez J. K. (strony od 98 do 344 uzasadnienia wyroku) w sposób logiczny i przekonujący wykazał, że wiarygodne są te zeznania oskarżonych (w tym J. K.), w których przyznali się oni do popełnienia zarzucanych im czynów (str. 242 – 243 uzasadnienia).

Nieprzekonujący jest tym samym lansowany przez skarżącego pogląd, iż J. K. przyznał się do zarzucanych mu czynów gdyż chciał opuścić areszt śledczy. Oskarżony J. K. był bowiem w przeszłości wielokrotnie karany, w tym na karę

pozbawienia wolności. W związku z tym nieprawdopodobnym założenie, że zwykła niechęć do kontynuowania pobytu w areszcie śledczym mogła skłonić tegoż oskarżonego do przyznania się do popełnienia tak poważnych czynów, jak kierowanie zorganizowaną grupą przestępczą czy też udział w obrocie ogromnymi ilościami środków odurzających – kokainy i marihuany. Nie można przy tym zapomnieć, że na popełnienie przez J. K. przypisanych mu w wyroku czynów wskazywały, nie tylko zabezpieczone materiały operacyjne, ale i zeznania ww. świadka A. D. oraz wyjaśnienia M. W. (który potwierdził, że handlował razem z J. K.) i B. Z., który przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów dokonanych m. in. wspólnie i w porozumieniu z J. K..

Co do pozostałych zarzutów z pkt 1 apelacji obrońcy oskarżonego J. K. wystarczy nadmienić, że kwestie prawidłowości sądowej oceny materiałów operacyjnych oraz dowodu z opinii biegłego zostały w tym zakresie omówione powyżej, w ogólnej części niniejszych rozważań.

Przypomnieć jedynie należy, odnośnie zastrzeżeń dotyczących 50% prawdopodobieństwa wniosków zawartych w opinii biegłego, że Sąd I instancji przyjął słuszną zasadę, iż ustalenie co do przeprowadzenia danej transakcji, pomiędzy określonymi osobami, na określoną ilość narkotyków, jest dokonywane tylko wówczas, gdy istnieje w tym zakresie pewność trafności takiegoż ustalenia tj. bez odwoływania się do jakiegokolwiek stopnia prawdopodobieństwa. W przeciwnym przypadku - przy braku możliwości dokonania w tym zakresie pewnych, jednoznacznych ustaleń – dana transakcja była eliminowana z opisu czynu przypisanego oskarżonym lub, ewentualnie, korygowana w zakresie ilości i ceny przekazywanych narkotyków.

Bezzasadny jest też zarzut z pkt 2 apelacji. Sąd I instancji (o czym była już mowa we wcześniejszych rozważaniach), w sposób przekonujący, logiczny i oparty na prawidłowej ocenie wszystkich istotnych w tym zakresie okoliczności, wykazał, że kwestia istnienia pojęcia tzw. gramów dilerskich, jak też możliwości mieszania narkotyków z innymi substancjami (czyli w istocie oszukiwania odbiorców na wadze i składzie chemicznym tych środków), nie ma znaczenia dla ustaleń faktycznych poczynionych w niniejszej sprawie. Tym samym zarzut naruszenia w powyższym zakresie przepisów art. 410 k.p.k. oraz 193 § 1 k.p.k. ostać się nie może. Okoliczności powyższe były bowiem przedmiotem rozważań Sądu I instancji, a ich rozstrzygnięcie nie wymagało sięgania po wiadomości specjalne, w trybie art. 193 § 1 k.p.k.

Reasumując stwierdzić należy, że ustalenia faktyczne zaskarżonego wyroku, w odniesieniu do J. K., zostały oparte o wszechstronną i trafną analizę całokształtu istotnych w tej mierze dowodów i okoliczności, a zatem nie można uznać za zasadny zarzut skarżącego, iż obraza przepisów postępowania w powyższym zakresie skutkowałą błędnymi ustaleniami faktycznymi. Ustalenia te zostały skorygowane jedynie w nieznacznym zakresie co do czynu z pkt I aktu oskarżenia.

Wbrew twierdzeniom skarżącego nie było natomiast podstaw do modyfikacji wyroku, w zakresie ustaleń co do czynu z pkt II aktu oskarżenia, popełnionego w okresie gdy oskarżony był formalnie aresztowany (V – VII 2011r). Sąd I instancji wykazał bowiem w swoich rozważaniach jednoznacznie, że J. K. kierował zorganizowaną grupą przestępczą określoną w pkt II a/o również w okresie gdy był osadzony w areszcie (str. 114 – 117 uzasadnienia wyroku).

Bezzasadna okazała się też apelacja złożona przez **obrońcę oskarżonych B. Z. i P. W. (1)**, poza omówioną na wstępie kwestią wymiaru kary łącznej wobec B. Z.. Co do zarzutów podniesionych w pkt 1) tejże apelacji aktualne pozostają w całej rozciągłości uwagi zawarte w dotychczasowych rozważaniach poświęconych (podniesionym we wszystkich apelacjach) zarzutom obrazy przepisów postępowania karnego.

Uzupełniająco wskazać jedynie należy, że zarzut z pkt 1b) apelacji w zupełności rozmija się z realiami niniejszej sprawy. Nie jest bowiem tak, że Sąd I instancji dokonywał ustaleń opierając się wyłącznie na zapisach wynikających z kontroli operacyjnych. Ważną rolę, o czym była mowa, odgrywały w tym zakresie inne dowody, w tym zeznania świadka A. D. i T. J., oraz wyjaśnienia oskarżonych M. W., B. Z. i J. K., a także zasady logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, umożliwiające skuteczną interpretację materiałów operacyjnych w zakresie pozwalającym na przypisanie oskarżonym B. Z. i P. W. sprawstwa czynów opisanych w części dyspozytywnej wyroku.

Nie jest też tak, jak twierdzi skarżący, że wszystkie zarejestrowane rozmowy (w tym również te, które w ocenie oskarżyciela i biegłego stanowiły element obrotu środkami odurzającymi), zostały uznane przez Sąd I instancji za rozmowy potwierdzające fakt dokonania przez ww. oskarżonych transakcji narkotykowych. Wystarczy przypomnieć, że Sąd, po dokonaniu krytycznej analizy materiałów operacyjnych, stosując w jak najszerszym zakresie regułę z art. 5 § 2 k.p.k., przyjął (wbrew stanowisku oskarżyciela), iż szereg zarejestrowanych rozmów nie wskazuje na udział oskarżonych B. Z. i P. W. w obrocie narkotykami. Doprowadziło to do wyeliminowania z opisów czynów zarzucanych oskarżonym znacznego odsetka transakcji ujętych w akcie oskarżenia, albo też do przyjęcia korzystniejszych dla oskarżonych ustaleń co do ilości lub ceny sprzedawanych narkotyków (np. z pkt IX a/o transakcje 24, 46, 53, 54, 60, 72, 102, 121, 126, 169, 187, 212).

W tej sytuacji za bezpodstawne uznać należy sugestie skarżącego, iż ustalenia faktyczne w zakresie obciążającym ww. oskarżonych nie zostały oparte na wiarygodnym i kompletnym materiale dowodowym, a brakujące ogniwa dowodowe zostały zastąpione nieudowodnionymi hipotezami. Każdorazowo bowiem, w zakresie w którym materiały operacyjne (w tym zwłaszcza zarejestrowane rozmowy i sformułowania kamuflujące przygotowania i przebieg transakcji narkotykowych), układały się w jeden nieprzerwany łańcuch poszlak, wskazujących w sposób niewątpliwy, że dana transakcja z udziałem oskarżonych została zrealizowana, Sąd dokonywał w tej mierze trafnych ustaleń, co do ich sprawstwa. Natomiast w wypadku gdy łańcuch tak rozumianych poszlak nie był kompletny, umożliwiając przyjęcie alternatywnej wersji wydarzeń, lub też gdy pojawiały się jakiegokolwiek wątpliwości w tym zakresie, oskarżonym nie przypisywano udziału w danej transakcji (zarzuty pkt 1a, b, c petitum apelacji).

Co do zarzutu z pkt 1d, stwierdzić należy, że Sąd I instancji, wbrew twierdzeniu skarżącego, w sposób czytelny i niepodważalny ustalił numery telefonów, którymi posługiwali się oskarżeni i że w pełnym zakresie dotyczy to numerów telefonicznych przypisanych P. W. (1) (str. 100 – 102 uzasadnienia).

Konsekwentne i logiczne dociekania Sądu wykazały jednoznacznie, że posługiwał się on numerem (...), gdyż w jego domu znaleziono kartę SIM z tegoż telefonu, nadto ww. karta pracowała też z nr (...). Natomiast podczas rozmów dotyczących transakcji narkotykowych prowadzonych z nr (...) rozmówcy zwracali się do P. W. (1) używając po prostu imienia (np. „P. lipa z ziołem”, „nie mam pieniędzy P.” - załącznik 20 str. 5v – 7).

Z kolei zarzut z pkt 1e) apelacji - naruszenia art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. - jest o tyle chybiony, że skarżący bezpodstawnie upatruje uchybień proceduralnych w tej warstwie zaskarżonego wyroku, która cechuje się wyjątkowym (na tle innych tego typu spraw) profesjonalizmem i wręcz perfekcjonizmem.

W części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, w sposób nader precyzyjny, określono jakie czyny zostały przypisane każdemu z oskarżonych i jaka jest ich kwalifikacja prawna. Na pełną aprobatę zasługuje też, przyjęta przez Sąd, metoda uporządkowania zarzutów przypisanych poszczególnym oskarżonym poprzez wprowadzenie ich numeracji. Wbrew sugestiom skarżącego tylko tego rodzaju pragmatyczny zabieg umożliwił przedstawienie rozstrzygnięcia Sądu w sposób czytelny i zrozumiały dla stron procesowych.

Przytoczone w uzasadnieniu apelacji rzekome sprzeczności w wyroku (np. do ceny i ilości narkotyków), mają jedynie pozorny charakter i w żadnym wypadku nie dają podstaw do stwierdzenia, że doszło w tym zakresie do błędów w ustaleniach faktycznych. Przykładowo w pkt 23 wyroku, dotyczącym P. W. odwołano się (czego zdaje się nie rozumieć skarżący), do konstrukcji zarzutu z pkt XII a/o zmieniając jedynie, zgodnie z trafnymi ustaleniami faktycznymi, zarówno ilości i ceny narkotyków w poszczególnych transakcjach, jak i łączną ilość oraz wartość narkotyków objętych ww. zarzutem.

Równie precyzyjne i czytelne, ustalenia oraz rozważania zostały poczynione co do transakcji pomiędzy P. W. i B. Z. opisanych w pkt XIII odnośnik 1 aktu oskarżenia (str. 290 - 291 uzasadnienia). B. Z. udzielił w ramach wszystkich transakcji innym osobom 153,5 g kokainy (pkt IX a/o odnośniki od 9 do 129). Natomiast cała ww. ilość kokainy pochodziła od P. W.. Ilość ta, ujęta w drugim odnośniku pkt 23 wyroku, sumuje się z pozostałymi transakcjami opisanymi w pkt 23, tworząc (niesłusznie kwestionowaną przez skarżącego) ilość 429,5 g kokainy o wartości 51.480 zł.

Przytoczone wyżej fragmenty uzasadnienia wyroku Sąd I instancji świadczą jednoznacznie o bezzasadności kolejnego zarzutu z pkt 1f) apelacji. Pisemne motywy wyroku są bowiem, o czym była już mowa, wyjątkowo obszerne i wyczerpujące, a każde ustalenie faktyczne niekorzystne dla oskarżonych poprzedzone jest wnikliwym rozumowaniem i wnioskowaniem opartym o całokształt istotnych okoliczności i dowodów. Sąd wskazuje na jakich dowodach opiera dany element stanu faktycznego i dlatego odrzuca dowody przeciwne – np. dowody z wyjaśnień oskarżonych złożonych na rozprawie .

W sposób zrozumiały została też wyjaśniona podstawa prawna wyroku i okoliczności, które Sąd uwzględnił przy wymiarze kary. Jak już wskazano na wstępie, Sąd Apelacyjny uznał za stosowne, dodatkowo uwypuklić przy wymiarze kary łącznej okoliczności korzystne dla oskarżonego B. Z., dotyczące okresu po popełnieniu przypisanych mu czynów. Odnośnie oskarżonego P. W. Sąd Apelacyjny nie dostrzegł żadnych tego rodzaju okoliczności, mogłyby wpłynąć łagodząco na wymiar kary.

Jeżeli chodzi o apelacje obrońcy oskarżonych **K. K. (1) i A. K. (1)** wypada odnotować, że są one niemalże identyczne w formie oraz treści i jako takie zasługują, wstępnie, na łączne omówienie.

Chybione są wszystkie zarzuty odnoszące się do obrazu przepisów postępowania, w zakresie związanym z przeprowadzeniem dowodu z opinii biegłego, a następnie z sądową oceną tejże opinii (zarzuty 1a) b), c), d), e) obu apelacji). Po raz kolejny bowiem należy podkreślić, że rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie nie zostało oparte, tak jak sugeruje skarżący, na opinii biegłego z zakresu przestępczości narkotykowej. Sąd poczynił bowiem, w zakresie dotyczącym wszystkich czynów przypisanych oskarżonym, trafne ustalenia faktyczne oparte na prawidłowo ocenionym materiale dowodowym (w tym zwłaszcza w postaci materiałów operacyjnych), bez posiłkowania się wiadomościami specjalnymi zawartymi w opinii biegłego. Częstokroć ustalenia Sądu odbiegały, z reguły w sposób korzystny dla oskarżonych, od wniosków zwartych w opinii biegłego, zaś w pewnym zakresie pokrywały się z tymi wnioskami, co skrupulatnie sygnalizowano w pisemnych motywach wyroku. W żadnym więc wypadku nie można stwierdzić, (tak jak chce skarżący), że mankamenty którymi obarczona była opinia biegłego, miały jakiegokolwiek przełożenia na kształt zaskarżonego wyroku.

Chybiony jest także zarzut 2) obu apelacji obrońcy oskarżonych K. K. i A. K..

Po pierwsze, sądowa ocena zeznań A. D., o czym była już mowa, została dokonana zgodnie z zasadami określonymi w art. 7 k.p.k., za wyjątkiem niewielkiego fragmentu tych zeznań odnoszącego się do czynu J. K. z pkt I a/o. Po drugie, żaden z czynów przypisanych K. K. lub A. K. nie dotyczy obrotu środkami odurzającymi z udziałem A. D.. D. działał do marca 2012 r. a K. i K. od kwietnia 2012 r. i w żadnym zakresie zeznania D. nie obciążają tych osób. Po trzecie, analizując rozmowy telefoniczne dotyczące transakcji narkotykowych z udziałem K. i K., Sąd w żadnym zakresie nie odwołuje się do wiedzy zaczerpniętej z zeznań A. D., zaś interpretacja rzeczywistego znaczenia tych rozmów opiera się na logicznej analizie ich treści, w określonym kontekście sytuacyjnym, z reguły z uwzględnieniem sekwencji kilku rozmów i powiązanych z nimi informacji sms-owych (uzasadnienie wyroku str. 316, 323, 330, 332 – co do K. K. i 316, 318, 321, 327 co do A. K.).

Przy tym, wbrew sugestiom skarżącego, tylko w jednej z badanych rozmów pada sformułowanie używane przez A. D. na określenie kokainy. Dotyczy to czynu z pkt XX odnośnik 2 (str. 223 uzasadnienia), gdzie oskarżona K. w rozmowie z W. samodzielnie definiuje znaczenie słowa „minuta” wyraźnie wskazując, że kamufluje ono określoną ilość środka odurzającego, przy czym w kontekście innych rozmów W. nie ulega wątpliwości, iż chodzi tu o 20g kokainy. Zeznania D. mają więc w tym przypadku jedynie pomocnicze znaczenie potwierdzające trafności ustaleń Sądu.

W wypadku transakcji A. K. padają w rozmowach z W. słowa kamuflujące elementy obrotu narkotykami, ale nie są one zaczerpnięte ze „słowniczka” A. D.. Sąd prawidłowo dekoduje znaczenie tych słów, wykazując w sposób logiczny i przekonujący, że zarejestrowane rozmowy w istocie stanowią potwierdzenie dokonania transakcji narkotykowych. Przy czynie z pkt XXIV odnośnik 1) będą to np. słowa „komornik się kłania”, „a jest coś dobrego”, przy czynie z pkt XXIV odnośnik 3) „ogarnie go chłopak” (tj. K.), że „wszystko naszykowane” itp. Zresztą właśnie przy okazji czynu z

pkt XXIV 3) zarejestrowano sekwencję kilku rozmów, w sposób precyzyjny odtwarzającą dojście do skutku transakcji bezpośrednio nadzorowanej i organizowanej przez M. W., polegającej na odpłatnym przekazaniu 50g kokainy T. J. (1). Ewenementem na tle kilkuset innych badanych transakcji jest fakt, że niejako przypadkowo, sfinalizowanie tej transakcji, zostało potwierdzone informacją zwrotną („Już pojechali”- wyczerpujące rozważania Sądu str. 321 – 323 uzasadnienia). Wyjątkiem jest też to, że właśnie ta transakcja została dodatkowo, obok jednoznacznych w swej wymowie materiałów operacyjnych, potwierdzona korelującymi z nimi zeznaniami m. in. świadka T. J., złożonymi w trakcie śledztwa. Sąd w sposób trafny i przekonujący oraz zgodnie z regułami dotyczącymi oceny dowodów, wykazał, iż wiarygodne są te zeznania, które składał odnośnie ww. transakcji świadek T. J. w trakcie śledztwa, i że w konsekwencji zmiana jego zeznań w postępowaniu sądowym na wiarę nie zasługuje (str. 306, 323 uzasadnienia). W świetle powyższego za bezzasadny uznać należy zarzut z pkt 4) apelacji obrońcy oskarżonego K. dotyczący obrazy art. 7 k.p.k. w zakresie oceny zeznań T. J..

Podobnie za prawidłową, wyczerpująco uzasadnioną i poczynią zgodnie z regułami z art. 7 k.k. uznać trzeba sądową cenę wyjaśnień oskarżonego M. W.. W konsekwencji, wbrew zarzutom z pkt 3) obu apelacji, nie budzi zastrzeżeń stanowisko Sądu, iż na wiarę zasługują te wyjaśnienia oskarżonego A. W., w których przyznaje się on do popełnienia czynów zarzucanych mu na danym etapie śledztwa, oraz że nie są wiarygodne te jego wyjaśnienia, w których nie potwierdził on dokonania konkretnych transakcji z określonymi osobami.

Zatem okoliczność, iż M. W. nie odwoływał się w swoich wyjaśnieniach do tych transakcji narkotykowych, w których uczestniczyli oskarżeni K. K. i A. K., oceniona na tle pozostałego istotnego w tej mierze materiału dowodowego (w tym zwłaszcza materiałów operacyjnych), nie może automatycznie prowadzić do konkluzji, że ww. oskarżeni nie brali udziału w przypisanych im w wyroku czynach. W tym zakresie zarejestrowane w ww. materiałach, rozmowy M. W. z i udziałem K. K. i A. K. a także w większości przypadków na ilość i cenę przekazanych środków odurzających. W przypadku nieprzytoczenia w zarejestrowanej rozmowie danych dotyczących ilości i ceny narkotyku, Sąd przyjmował ustalenia na korzyść oskarżonych.

I tak przy czynie z pkt XXIV odnośnik 4 uznano, że była to najmniejsza z porcji, których dystrybucją trudnił się M. W. i jej minimalna cena występująca w obrocie tj. 5g za cenę 400 zł (str. 327 uzasadnienia).

Za bezpodstawne uznać trzeba zarzuty z pkt 4 apelacji oskarżonej K. K. i z pkt 5 apelacji oskarżonego A. K..

Sąd I instancji wykazał bowiem w sposób logiczny i precyzyjny, że odtworzone, głównie na podstawie materiałów operacyjnych, transakcje narkotykowe z udziałem oskarżonych K. i K., były niewątpliwie elementem udziału w obrocie środkami odurzającymi. Na to, że K. i K. przyjmowali środki odurzające od W. w celu dalszej odsprzedaży wskazują, nie tylko hurtowe ilości tych środków ((...)g, (...)g), ale też i treść poszczególnych rozmów telefonicznych dotyczących transakcji z ich udziałem. Przykładowo K. K. w rozmowie z 12 kwietnia 2012 r., na wezwanie M. W. do zwrotu pieniędzy za dostarczone jej wcześniej narkotyki, wprost odwołuje się do faktu odsprzedaży tych narkotyków innym osobom: „nie oddali mi nic”, „żaden chuj nie przyniósł mi” (uzasadnienie str. 316 czyn XX/1).

Z kolei przy transakcji XXIV/3 A. K. wprost otrzymuje polecenie dalszej odsprzedaży przynajmniej 45 g kokainy (z 50 g otrzymanych od W.) innej osobie tj. T. J. i zadanie to niezwłocznie realizuje.

Za zupełnie nieprzekonujące uznać należy zarzuty sformułowane w pkt 5 apelacji dotyczącej K. K. i pkt 6 apelacji dotyczące A. K.. Sąd uwzględnił bowiem w należytych zakresie właściwości i warunki osobiste oskarżonych przy ocenie materiału dowodowego istotnego dla rozstrzygnięć w zakresie ww. osób, w tym dotyczących orzeczonych wobec nich kar.

Natomiast, o czym był już mowa, kwestie związane z tożsamością osób korzystających z numerów telefonicznych wskazanych w zarejestrowanych rozmowach, zostały w sposób precyzyjny i niepodważalny wyjaśnione w rozważaniach Sądu I instancji. Niezależnie więc od specyfiki funkcjonowania grupy społecznej w której egzystowali oskarżeni (w tym w zakresie możliwości wzajemnego pożyczania pieniędzy oraz wymieniania się telefonami i kartami SIM), stwierdzić należy, że Sąd jednoznacznie ustalił, iż A. K. i K. K. posługiwali się tymi numerami telefonicznymi, z których przeprowadzano rozmowy dotyczące przypisanych im transakcji narkotykowych i że to właśnie ww. oskarżeni

uczestniczyli aktywnie w zarejestrowanych rozmowach telefonicznych, a nadto, że nie dotyczyły one np. pożyczek pieniężnych lecz związane były z obrotem kokainą (uzasadnienie str. 103, 104, 316, 330, 332, 321, 327).

Z tych względów wszystkie zarzuty zwarte w obu apelacjach obrońcy oskarżonych K. K. i A. K. uznać należy za bezzasadne, a w konsekwencji za bezzasadny uznać trzeba wnioski o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie ww. oskarżonych.

Również zarzuty i wnioski zawarte w apelacji **obrońcy A. S.** nie zasługiwały na akceptację. Wbrew twierdzeniom skarżącego, również w odniesieniu do oskarżonego A. S., Sąd badał w sposób obiektywny całokształt istotnego w tym zakresie materiału dowodowego, dążąc do wyjaśnienia wszelkich okoliczności związanych ze sprawstwem tegoż oskarżonego, a ujawnione w tej mierze dowody zostały poddane wnikliwej, nie budzącej wątpliwości, ocenie, zgodnej z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. W tej sytuacji o naruszeniu wskazanych w petitum apelacji przepisów postępowania (art. 4, 5 § 2, 7, 366 § 1 i 410 k.p.k.) nie może być mowy. Jakichkolwiek cech dowolności nie miały w szczególności oceny i ustalenia Sądu skazujące na istnienie, w okresie od stycznia do sierpnia 2011 r. i od stycznia do lutego 2012 r. zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez J. K. oraz na udział oskarżonego N. S. w tejże grupie w okresie od 4 stycznia 2012 r. do 2 lutego 2012 r.

Zgodzić się należy ze stanowiskiem Sądu, iż analizowane w tym zakresie informacje z materiałów operacyjnych były bardzo czytelne, zwłaszcza, gdy tak jak w niniejszej sprawie, oceniono je łącznie oraz w korelacji z innymi dowodami. Sąd I instancji, wbrew oczekiwaniom skarżącego, uznał za wystarczające, dla przypisania N. S. sprawstwa czynu z pkt XXI aktu oskarżenia, informacje wyinterpretowane z rozmów zarejestrowanych w dniach 5 stycznia 2012 r., 7 stycznia 2012 r., 26 stycznia 2012 r. 27 stycznia 2012 r. i 18 maja 2011 r. w powiązaniu z okolicznością, że osobami rozmawiającymi o S. lub z S. były tutaj takie osoby, które niewątpliwie należały do ww. zorganizowanej grupy przestępczej zajmującej się przestępczością narkotykową. Sąd ten trafnie też wykazał, że S. któremu, nie udowodniono bezpośredniego udziału w obrocie narkotykami (w okresie istnienia grupy tj. do lutego 2012 r.), był jednak przez samego szefa ww. grupy przestępczej (i inne osoby) uważany za jej członka. Świadczyły o tym powyższe rozmowy gdzie oskarżonego uznawano za pracownika J. K., zaangażowanego np. w kwestię ochrony jednego z dilerów (rozmowy z 26 stycznia 2012 r. i 18 maja 2011 r.). Z kolei 7 stycznia 2012 r., co jasno wynika z kontekstu kilku rozmów B. Z. z innymi nabywcami, S. był zainteresowany nabyciem kokainy i otrzymał informacje od Z. jej braku: „Przyniosłeś mi”, „Pustostan” (str. 8 w zw. ze str. 5 w zw. ze str. 8v załącznika 15).

W zarzucie 1) odnośnik drugi apelacji błędnie zinterpretowano stwierdzenie Sądu ze str. 116 uzasadnienia. To że oskarżeni określali się mianem pracowników J. K. (nawiązanie do rozmowy Z. z K. z 26 stycznia 2012 r.) nie oznacza, że sam S. tak się wyraził. Na stronie 118 uzasadnienia Sąd precyzuje, że nie chodzi tu o wypowiedź N. S. lecz B. Z.. Nie ma natomiast racji skarżący wywodząc, że wypowiedź ta dotyczyła tylko jednego pracownika tj. P. W..

Analiza rozmowy nagranej w dniu 26 stycznia wskazuje wyraźnie, że kwestia nadużycia narkotyków dotyczyła obu oskarżonych tj. W. i S. („Z W. się najarał”) i to właśnie o tych „pracownikach” mówił Z. J. K. (k. 8 załącznik 11). Również trzecia rozmowa z dnia 18 maja 2011 r. dotyczyła N. S., który sam przyznał w wyjaśnieniach, że ma pseudonim (...) i (...).

Oczywiście, o ile możnaby mieć wątpliwości, czy każda z trzech badanych rozmów, wyjęta z szerszego kontekstu wskazuje samoistnie na udział N. S. w zorganizowanej grupie przestępczej, o tyle kompleksowa analiza wszystkich tych trzech rozmów łącznie, w powiązaniu z szerokim kontekstem wynikającym z całokształtu materiału dowodowego, dotyczącego wszystkich oskarżonych będących członkami tejże grupy, (przeprowadzona skrupulatnie przez Sąd I instancji) wskazuje jednoznacznie, że S. brał udział w przestępstwie zarzucanym mu w pkt XXI aktu oskarżenia, zaś argumenty zawarte w apelacji nie dostarczyły postaw do podważenia tegoż stanowiska.

W sposób jeszcze bardziej czytelny rysuje się, w świetle analizowanych przez Sąd I instancji dowodów, sprawstwo oskarżonego w obrębie czynu zarzucanego mu w pkt XXII aktu oskarżenia. Zarejestrowane w dniu 5 maja 2012 r. rozmowy M. W., najpierw z N. S., a potem z F. i ponownie z N. S. jednoznacznie wskazują na to, że S. przyjął odpłatnie 10g narkotyków (kokainy), a następnie kierując się poleceniem W. przekazał część tych narkotyków ww. osobie (tj.

F.). Tym samym za chybiony uznać należy zarzut, iż oskarżony biorąc udział w obrocie nie udostępniał narkotyków innym osobom.

Szczegółowa analiza ocena materiałów operacyjnych w tym zakresie została przeprowadzona na str. 325 – 327 uzasadnienia wyroku, a poczynione przez Sąd na tej podstawie oceny i ustalenia nie budzą jakichkolwiek zastrzeżeń. Natomiast kwestie dotyczące sądowej oceny dowodu biegłego z zakresu przestępczości narkotykowej były już omawiane we wcześniejszych rozważaniach Sądu odwoławczego. To, że biegły wyraził teoretyczne wątpliwości, co do możliwości ustalenia istnienia transakcji narkotykowej na podstawie jednej oderwanej od kontekstu rozmowy, nie oznacza, że tego rodzaju sytuacja wystąpiła w niniejszej sprawie. W szczególności zauważyć trzeba, że analizowane były tutaj, nie jedna, ale trzy rozmowy, prowadzone pomiędzy trzema osobami i to w szerokim kontekście funkcjonowania pozostałych członków ww. grupy przestępczej (str. 325 uzasadnienia).

Przy tym nie ma zasadniczych rozbieżności pomiędzy opinią biegłego a ustaleniami Sądu. Zarówno Sąd, jak i biegły, prawidłowo interpretują ww. rozmowy, trafnie przyjmując, iż N. S. (...) nabył od M. W. 10g kokainy. Natomiast Sąd, zgodnie z regułą z art. 5 § 2 k.p.k. prawidłowo ustalił, że oskarżony przekazał innej osobie (F.) 2 porcje o łącznej wadze 4g, a nie 8g jak przyjął biegły lub 10g jak przyjął oskarżyciel (325 – 326 uzasadnienia, k. 1528 akt).

Na pełną aprobatę zasługują też rozważania Sądu I instancji dotyczące sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie czynu z pkt XXIII a/o. Oskarżony N. S., jak trafnie ustalił Sąd był posiadaczem haszyszu ujawnionego w młynku i nic nie wskazuje na to by młynek ten (z zawartością) był własnością innych osób (np. K. K. – str. 337 uzasadnienia).

W tej sytuacji, wobec bezzasadności zarzutów z pkt 1, 2 i 3 apelacji obrońcy N. S., uznać trzeba, że nie ma podstaw do uwzględnienia wniosku z pkt III apelacji o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego lub o uchylenie tegoż orzeczenia.

Co do apelacji **obrońcy oskarżonego A. G.** aktualne pozostają wszystkie argumenty i uwagi zawarte we wcześniejszych rozważaniach odnoszące się do zarzutów apelacyjnych dotyczących niewłaściwej oceny materiału dowodowego, skutkującej błędnymi ustaleniami faktycznymi przyjętymi za podstawę orzeczenia (pkt 1 apelacji).

Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd I instancji poddał ujawnione dowody dotyczące A. G., zawłaszczając w postaci materiałów operacyjnych, wnikliwej analizie oraz ocenie, zgodnej z art. 7 k.p.k. i na tej podstawie poczynił bezbłędne, wolne od luk i wątpliwości ustalenia faktyczne wskazujące jednoznacznie, że oskarżony jest sprawcą czynów przypisanych mu w zaskarżonym wyroku. Nie jest tak, jak sugeruje skarżący, że brak słowa kokaina w rozmowie oskarżonego z M. W. w czasie rozmów z 10 stycznia 2012 r. wyklucza możliwość przyjęcia, iż dotyczyły one obrotu tym środkiem odurzającym. Sąd w sposób jasny i zrozumiały wyjaśnił, że sekwencja sześciu rozmów pomiędzy 16,56 a 20,32 w dniu 10 stycznia jednoznacznie wskazuje, iż doszło do transakcji narkotykowej pomiędzy M. W. a A. G., a rozmówcy jedynie nieudolnie kamuflowali rzeczywistą treść ww. rozmów (str. 303 – 304 uzasadnienia – zarzut XXVI/1).

Podobnie, w sposób klarowny, Sąd wykazał, że seria rozmów w dniu 26 stycznia 2012 r. (zarzut XXVI/3) pomiędzy K., W. i G. dotyczyła transakcji nabycia przez G. 25g kokainy (str. 311 uzasadnienia). Na tle przeprowadzonej przez Sąd wyczerpującej analizy kwestii znaczenia poszczególnych słów (kamuflujących ilość i rodzaj środków odurzających), występujących w zarejestrowanych rozmowach jest oczywistym, że użyte przez J. K. pojęcie: „pięć fajfów” oznacza 5 x 5g kokainy. Odmienna interpretacja, że nie chodzi tu o narkotyk lecz o inną substancję byłaby, wobec używania przez sprawców swoistego szyfru, pozbawiona sensu. Substancją tą była kokaina, gdyż głównie ten narkotyk stanowił przedmiot obrotu w ramach zorganizowanej grupy przestępczej J. K., zaś dla pozostałych środków odurzających (np. marihuany) zarezerwowane były wówczas inne określenia.

Również w odniesieniu do czynu z pkt XXVI/4 Sąd przeprowadził prawidłową interpretację rzeczywistego znaczenia rozmowy z dnia 19 kwietnia 2012 r. między M. W. i A. G., wykazując w sposób nie budzący wątpliwości, że obrazuje ona

fakt dojścia we wcześniejszym czasie do transakcji nabycia co najmniej 5g kokainy przez G. oraz problemy związane z dalszym zbyciem tegoż środka i zwrotem pieniędzy tytułem zapłaty (str. 314 – 315 uzasadnienia).

Co do czynu z pkt XXVI/7 za chybione uznać należy zastrzeżenia skarżącego dotyczące braku zarzutu w tym zakresie wobec oskarżonej J. W.. Nie jest bowiem rzeczą Sądu dokonywanie analizy strategii przyjętej przez oskarżyciela wobec poszczególnych oskarżonych, ani też przyjmowanie w tym zakresie domniemań zastępujących ustalenia faktyczne oparte na wiarygodnych dowodach. Dowody te w postaci materiałów operacyjnych (zawierających rozmowy zarejestrowane w dniu 12 maja 2012 r.) wyraźnie wskazują, że, jak trafnie ustalił Sąd I instancji doszło w tym dniu do transakcji zakupu co najmniej 5g kokainy przez A. G. od M. M. W., a osobą która bezpośrednio przekazała A. G. narkotyk była kobieta określona przez M. W. słowami „ta moja” (uzasadnienie st. 328).

Niesłuszne są też zastrzeżenia skarżącego odnośnie sądowej oceny dowodów dotyczących czynu z pkt XXVI/8. Tutaj, również w rozmowach z dnia 21 maja 2012 r., zawarty był czytelny przekaz, iż dotyczą one transakcji narkotykowej pomiędzy M. W. i A. G., odnośnie co najmniej 5g kokainy i że do transakcji tej (z uwagi na brak informacji przeciwnych tzw. zwrotnych) w tym dniu doszło. Sąd słusznie uznał za dodatkową okoliczność potwierdzającą ww. ustalenia fakt, iż rozmowa pomiędzy oskarżonymi dotyczyła substancji której M. W. nie chciał, czy też nie mógł, przekazać z uwagi na kontrolę policyjną (k. 330 – 331 uzasadnienia).

Przeprowadzona przez Sąd, wyczerpująca analiza treści wyżej omawianych rozmów, w powiązaniu z szerszym kontekstem sytuacyjnym, wynikającym z pozostałych ocen i ustaleń dotyczących funkcjonowania środowiska przestępczego związanego z J. K., stanowiła wystarczającą podstawę do przypisania oskarżonemu sprawstwa czynów z pkt XXVI/1, 3, 4, 7, 8 a/o. Nie ma natomiast znaczenia dla stwierdzenia prawidłowości ustaleń faktycznych w tym zakresie, wbrew oczekiwaniom skarżącego, okoliczność, że „nikogo nie złapano na gorącym uczynku”, a u G. nie znaleziono „nawet setnej grama kokainy”, ani też, że A. G. został uniewinniony z zarzutu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej. Uniewinnienie oskarżonego w tym zakresie, podobnie jak eliminacja z opisu czynu budzących wątpliwości transakcji z pkt XXVI/2, 5 i 6 a/o, wskazują natomiast na to, że Sąd badał i oceniał materiał dowodowy w sposób obiektywny, z należyтым zastosowaniem reguł z art. 4 k.p.k. i 5 § 2 k.p.k.

O tym, że oskarżony nabywał od M. W. narkotyki w celu dalszej odsprzedaży, świadczą nie tylko znaczne ilości nabywanej substancji, przekraczające ewentualne indywidualne potrzeby oskarżonego (np. 25g), ale też treść i kontekst zarejestrowanych w tym zakresie rozmów. Na przykład sformułowanie „ja stoję jeszcze” użyte w czasie rozmowy z 19 kwietnia 2012 r. wyraźnie wskazuje na problemy z dalszą odsprzedażą kokainy innym osobom.

Nie sposób jednak, w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego, zaakceptować poglądu skarżącego, że oskarżony A. G. gromadził jedynie narkotyki, czyniąc karalne przygotowania do przestępstwa z art. 55 ust. 3 lub 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Przeczy temu analiza sekwencji wydarzeń opisanych w pkt 54 wyroku w zw. z pkt XXVI a/o, wskazująca na ciągłość nabywania i dalszego zbywania kokainy przez oskarżonego. Na przykład po transakcji z 10 stycznia 2012 r., już w dniu 26 stycznia 2012 r. G. zgłaszał zapotrzebowanie aż na 25g kokainy, a następane trzy transakcje nabycia kokainy zrealizował w miesiącach kwiecień – maj 2012 r. Oznacza to, że ewentualne problemy z odsprzedażą miały charakter przejściowy. Oskarżony nabywał kolejne porcje narkotyków w celu ich dalszej sprzedaży, wychodząc jednoznacznie poza fazę przygotowań (w rozumieniu art. 57 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii) i tym samym czynnie uczestnicząc w obrocie środkami odurzającymi w rozumieniu art. 56 ust. 3 ww. ustawy o narkomanii. O tym, że czyn ten został popełniony w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 k.k. świadczą dane o karalności oskarżonego, trafnie przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku – co zresztą nie jest kwestionowane w uzasadnieniu apelacji przez skarżącego. Podobnie nie jest tam kwestionowana wprost, przyjęta przez Sąd, prawidłowa kwalifikacja zachowań oskarżonego w kategoriach czynu ciągłego z art. 12 k.k.

W tym stanie rzeczy za bezzasadny uznać należy sformowany w pkt 2) apelacji zarzut obrazy art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 12 k.k. a także art. 57 tejże ustawy, poprzez jego niezastosowanie.

W konsekwencji nie może się ostać zarzut sformułowany w pkt 3 apelacji albowiem określona tam rażąca niewspółmierność kary odnosi się do czynu określonego w art. 57 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, która to kwalifikacja, jak wyżej wykazano w odniesieniu do A. G., nie ma zastosowania. Przy tym stwierdzić należy, że kara wymierzona G. (2 lata i 4 miesiące pozbawienia wolności) za czyn polegający na udziale w obrocie co najmniej 45g tak niebezpiecznego środka odurzającego, jakim jest kokaina, nie może być uznana w żadnym wypadku za karę rażąco surową, zwłaszcza jeżeli uwzględnić fakt, iż czyn ten został popełniony w warunkach recydywy.

W związku z powyższym – uznając, że zarzuty podniesione w apelacji obrońcy oskarżonego A. G. są oczywiście bezzasadne (podobnie jak niemal wszystkie zarzuty podniesione w pozostałych rozpoznawanych apelacjach) Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uwzględnienia zawartych w tejże apelacji wniosków o zmianę zaskarżonego wyroku w kierunku korzystnym dla tego oskarżonego.

Z tych względów Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie.